

Oskar

ŠOLSKI ČASOPIS OŠ OSKARJA KOVAČIČA

ŠOLSKO LETO 2022/2023

OSKAR

Šolski časopis Osnovne šole Oskarja Kovačiča

2022/2023

Urednica:

Špela Stele

Zbiranje prispevkov:

Učiteljice in učitelji OŠ Oskarja Kovačiča

Grafično oblikovanje:

Sara Primec

Tisk:

CTP, d. o. o.

Naslovnica:

Učenka 4. c

Oskar piše ...

STARA MIŠ

Miška stara pretirava,
že štiri vnuke ima.
Teja, Gašper, Gaber, Iva
dvanajst bonbonov jim vsak dan da.

Teja cvili,
Gašper se ne umiri,
Gaber joka,
mala Iva pa stoka.

Trilili, tralala,
stara miška se ne da,
saj svoje vnuke rada ima
in jih nikomur ne da.

Ela Mlakar, 3. b

MIŠKA, KI JE NAŠLA SIR

Miška teče prek poljan,
priteče do vasice
in zagleda klobasice,
a ona išče sir.
Gleda, gleda, a sira ni,
hodi, hodi po vasici,
zagleda dve mačici.
Jo hitro pobirše.
Hodi, hodi brez skrbi,
pride do druge vasice,
tam pa zavoha sir.
Teče in priteče do trgovine s sirom,
se izmuzne noter, najde sir.
Mljask, je dober ta lep sir.

Valentin Šporar, 3. b

NA FARMI

Miška, miška res lepa je ta hiška.
Hiška je rumene barve in
svetlika se do sosednje farme.

Na farmi kmetje živijo,
tam pa se rade miške lovijo
in vse vaške mačke jezijo.

Na farmi veliko je živali,
tam konji nikoli niso sami.
Tam vedno je veselo,
zato repa na farmi vedno zraste debelo.

Ema Dobnik Ograjenšek, 3. b

POREDNA MIŠ

Tralala, trilili,
miška naj mirno sedi.
Ker je bila poredna zelo,
naj jo kazen doleti,
tralala trilili.

Tralala, trilili,
miška zdaj na delo hiti,
saj si zelo sira želi.
Tralala, trilili.

Maja Šurk, 3. b

MOJA MAČKA LUNA

Moji mački je ime Luna,
njena najljubša hrana je tuna.
Je črno-bele barve,
zelo rada ima zabave.

Njena najljubša stvar je igra,
kmalu se bo spremenila v tigr.
Vedno skače levo desno,
kdaj me naredi besno.

Vedno gre z nami na sprehod,
takrat najde novi prehod.
Ta mačka mi je spremenila življenje,
o njej imam dobro mnenje.

Nejra Ribanović, 3. b

MOJA SESTRICA ZARA

Jaz sem Lara
in moja sestra je Zara.
Lanskega februarja sem jo dobila
in tega nikoli ne bom pozabila.
Vsak dan se z njo igram
in jo zelo rada imam.
Moje igrače sem ji podarila
in se tako deliti naučila.
Zdaj shodila bo in jaz tekala bom za njo.
Pazila bom na njo, ko nagajala mi bo.
Vedno trudila se bom,
da najboljša sestra ji bom.

Lara Intihar, 3. b

ČUVAJ ŽIVLJENJE

Lepo je življenje
kot lepih ptic letenje,
ni treba vsega doseči,
saj si to, kar želiš si.

Življenje si moraš zgraditi
in ga spriti utrditi,
tudi če razpade ti,
ne smeš nanj pozabiti.

Življenje ni kratko,
a zna biti sladko,
le čuvaj ga,
saj na koncu bosta srečna oba.

Lara Zupančič, 6. d

VESELE RIME

Veseli je kot sonček,
ki posije na moj balonček.

Takrat kužkov smrček
je lep kakor srček.

Lepo je tudi, ko je pomlad
in imaš nekoga rad.

Če imaš srečo,
dobiš daril polno vrečo.

Naj bolje je, da jih razdeliš
in prijatelje razveseliš.

Ava 2.c

Oskar piše ...

Domovinske pesmi učencev 7. d

Sreča plapola,
kjer moja domovina je doma.
Men nikol dolgčas ni,
ker telefon v rokah se drži.
Moja mami je vesela,
k okol nje nič ni dela.
Oči pa skače od veselja,
ko Anže na gol strelja.

Vsak ima svoj dom,
kamor se vrne vsak dan.
Ko prideš domov,
si zmeraj vesel,
saj veš, da šole je konec.
Kljub temu nalogo je treba narediti
in se še malo učiti.

Moja domovina je lepa
kakor 1000 rož rožmarina.
Povsod je tako lepo
kakor je čudežno nebo.

ČAROBNI DOM

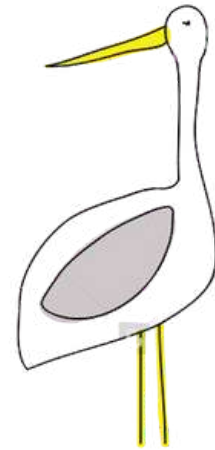
Živim v čarobnem domu,
kjer sem kos vsakemu gromu.
Moj dom ima spalnico, kopalnico,
zato mu pojem hvalnico.
Moj dom je en in edini,
ker tam živi moj pes Mini.

Naša domovina,
prelepa domovina,
polna naravnih lepot
in lepih planot.

Ljudi talentiranih polna je,
kot so skakalci, atleti
in še in še.
V glasbi tudi dobra je,
saj za to Sidharta in
mnogi drugi poskrbe.

Moj dom ne bil pravi,
če moj oče ne bi bil zjutraj
na balkonu na kavi.
Moj dom ne bi bil pravi,
če mi mami ne bi sedela na glavi,
naj ocene popravim.
Moj dom ne bi bil pravi,
če mojemu bratu ne bi YouTube
rojil po glavi.
Moj dom ne bi bil pravi,
ko imam slušalke na glavi.
In vem, da je pravi,
ker smo vsi veseli in zdravi.

Moja domovina izgleda kot lepa dolina.
Rože so kot zlato,
sonce se sveti lepo in blago.

Moj dom ne bi bil pravi,
če mi mami ne bi vsako jutro
morila po glavi.
Moj dom ne bi bil pravi,
če Rudi ne bi ležal na travi.

Moj dom ne bi bil pravi,
če oči ne bi smrdel po kavi.

Ko sem doma,
srce mi razbija,
res mi prija ta domovina.

Oskar piše ...

Domovinske pesmi učencev 7. d

Moj dom res ni za vsakega,
a vendar je meni vreden zlata.
Doma mi nikdar dolgčas ni,
saj imam sestre tri.
Sicer se vedno učita,
nobena ni zabita.
Vedno pridemo domov lačni vsi,
v hladilniku pa nikoli hrane ni.
Pes itak vedno laja,
tudi ko škripa ograja.
Še vedno pa imam moj dom rada,
zame je pač to nagrada.

Zelo imam rad svojo družino
ter psa Maxa,
ki je najboljšo razvedrilo.
Zelo imam rad svojo domovino,
ker je boljša kakor sveže pecivo.

Moj dom niso le sobe in ni le pohištvo,
moj dom ni samo miza in niso le stoli.
Moj dom naredi moja družina:
mama, oče in jaz.
Zato je moj dom sonce, veselje in radost.
Moj dom je moj svet in še več.

Pole ob osmih živina
na tleh v hlevu počiva
v senu že spet.
Pole pa žur,
saj je samo še nekaj ur
in dana je konec.
Kaj bi dal za svoj lep dan,
tu gori v Črneči vasi in v domovini,
ki lepo ti življenje krasi.

Lan Cener, 8. b

DOMOVINA

Domovina, domovina nam daje vina,
nam daje kruha in reka nikoli ni suha.
Dreves ne primanjkuje,
mi rim že zmanjkuje.
Še to vam povem:
ljudje so zlati
in znajo prav ravnati.

Moj dom je res lep
kot najlepši travniški cvet.
Moj dom res ne bi bil pravi,
če ne bi bili vsi zdravi.
Moj dom res ne bi bil pravi,
če ne bi jaz ležala na travi.
Moj dom res ne bi bil pravi,
če moji prijatelji ne bi bili pravi.
Moj dom res ne bi bil pravi,
če moj bratranec ne bi bil na kavi.
Moj dom res je pravi,
tudi če je malo odbit,
vsaj ni zabit.

Slovenija domovina moja je.
Je čista lepa in prelepa.
Ko spomnim se,
kje dom imam,
se misli mi razsvetlijo
in oči se mi zasvetijo.
Moj dom je topel in ljubeč,
med prazniki še bolj svetleč.
To moj dom in domovina je,
nobena boljša obstaja ne.

Moj dom je prekrasna domovina.
Moj dom bo vedno moj.
Dom je tam, kjer jaz živim.

Lan Cener, 8. b

Oskar piše ...

Ko se prebudi kralj Matjaž

Smrčanje, smrčanje. Samo to se sliši po prazni jami, le odmev. Že 500 let je minilo, odkar je Kralj Matjaž zaspal v jami s svojo vojsko. Časi so se spremenili. Otroci so tekali sem ter tja. Igrali so se vojake. Vsi otroci so že odšli domov, vendar fantek po imenu Anže se je še zmeraj igral zunaj. Odšel je v gozd ter s sabo vzel plastični meč. Z njim je odmikal rastlinje, ki mu je stalo naproti. Hitro se je znašel pred ogromno skalo. Pred njo so rasli grmi. Z mečem je odmaknil rastlinje ter odkril vhod v jamo. Ves presenečen in presrečen je vstopil. Kar naenkrat se mu je v grlu zataknila slina. Videl je vojake. Prave speče vojake. Ni mogel verjeti svojim očem. Pričel je skakati po jami. Opazil je zelo dolgo brado. Anže je imel le osem let ter se je pričel igrati z njo. Vlekel jo je in vlekel okoli mize ter kar naenkrat je bila 9-krat zavita okoli nje. Tako so se nenadoma vsi v jami prebudili. Kralj Matjaž je takoj vprašal, kje je njegova vojska. Ustrašil se je namreč otroka, oblečenega v vojaka. A ta se je le nasmehnil in vprašal, kdo je. Kralj je povedal, da je Kralj Matjaž ter da se ni zavedal, da je zaspal za 500 let. Tako je odšel ven iz jame ter vsa njegova vojska za njim. Odločili so se boriti naprej, a deček se jim je ponovno le nasmehnil in dejal, naj gredo za njim. Tako so vsi v veliki pripravljenosti odšli. A ko so stopili iz jame ter je pred njimi stal reklamni pano, je bil Kralj Matjaž enostavno zgrožen. Deček mu je le povedal, da smo v 24. stoletju. Tako je kralj še bolj zgrožen odšel za njim, saj je Anže dejal, da mu bo razkazal Ljubljano. Vsi so jahali konje ter želeli prečkati cesto, na kar so začeli trobiti avti. Matjaž ni mogel verjeti, kaj so te reči. Vsi so jih slikali, vendar so jezdecu vendarle odšli naprej. In kaj kmalu so prišli v center mesta. Matjaž ni vedel, kaj so te visoke stolpnice, mislil si je, da je to sovražnik. Anže pa mu je le povedal, da tukaj živijo ljudje. Kralj si ni mogel predstavljati, kako so hišo lahko dali na hišo. Te stolpnice so imele takšen ekran, da so se na njem pojavljale novice. Pojavila se je slika Matjaževe vojske na cesti. Imela je zelo veliko ogledov. Kralj ni mogel verjeti, kako je možno, da je on sedaj na tisti sliki, če pa stoji tam, ni se prav veliko obremenjeval s tem. Obrnil je pogled ter videl trgovino s čudnimi rečmi. Vsi vojaki vključno z njim so odšli notri. Prodajalec je le pogledal s širokimi očmi, saj je videl, da vsi kar tolčejo po njih. A ker naprav niso znali uporabljati, so vsi odšli naprej. No, skoraj vsi. Kralj Matjaž je namreč odkril igralno konzolo. Ker je bil pameten kralj, se je hitro učil stvari in tako je tudi zares bilo. Minile niso niti tri minute in Matjaž je že igral videoigre. Dolgo je igral, saj je bil obseden, da ni zmagoval ter tako želel igrati še enkrat in še enkrat in še enkrat. Anže ni vedel, kaj naj stori. Razmišljal je že, naj ga kar pusti tam, saj se ga bo drugače težko rešil. V mislih ni imel takšnega ogleda Ljubljane. Na srečo je Anžeta rešil prijeten vonj z bližnje gostilne. Kralj je namreč takoj zapustil igralno

konzolo. Zavohal je vonj po hrani ter Anžeta vprašal, kaj je to. Ta mu je odgovoril, da je to McDonalds. Kralj je že bil pri blagajni ter naročil burger ter ocvrto pito s tekočo sredico. Tam je srečal tudi vojake. Vsi so že jedli. Ko je Matjaž ugriznil v hrano, je tako jedel, da so vsi mislili, da se mu je zmešalo. Prav cedile so se mu sline. Takoj je vse pojedel. Želel je še. Ni mogel verjeti, da obstaja tako dobra hrana. Anže je hitro videl, da tako ne bo šlo naprej. Odločil se je, da Kralja odpelje nazaj. Že je želel iti, vendar je Matjaž zagledal grad. Anže ga je poskusil prepričati, naj gredo nazaj. Vendar mu ni uspelo. Matjaž je že hodil proti griču, na katerem je stal grad, saj je želel ponovno zavladatai. Anže se ni več trudil ter mu samo sledil. Po dolgem času so le prišli. Matjaž se je namreč velikokrat izgubil po ulicah, poskusiti je moral še bobbly tea ... Ni vedel, kaj je to, v dokaz nam je to, da je mislil, da so kroglice le za okras, zato jih je neprestano pljuval iz ust. Malo smo zašli ... Torej... Prišli so tudi do ulice, kjer ni bilo izhoda. Tam je bil na srečo vodič, vendar ga je Matjaž zavrnil, ne moreš verjeti, kljub temu prišel pod grič. Že se je želel povzpeti, vendar mu je Anže povedal, da obstaja dvigalo do tja. Kralju se še sanjalo ni, kaj naj bi to bilo. Vstopil je v prostor ter se držal tako rečeno z vsemi štirimi. Ob vrhu je bil navdušen nad novejšo tehnologijo. Že je tekel do gradu, tam pa ga je ustavil prodajalec kart. Vprašal ga je, kje ima karto. Matjaž mu je povedal, da je kralj, ker ga prodajalec ni upošteval, je to ponovil še enkrat. Prodajalec ga je samo vprašal, kakšne karte želi – za galerijo, razstavo ... Anže je takrat le videl, da mora kralja in vojake peljati nazaj v jamo, zato je Matjažu dejal, da bodo vstopili skozi drug vhod. Ta mu je verjel ter odšli so peš po griču navzdol. Na glavni železniški postaji so se usedli na vlak, ki je peljal do gore Pece. Matjaž je mislil, da je to ultra hitri konj, v katerem lahko sedi. Pri postaji Peca so izstopili. Anže jih je peljal v gozd ter posledično tudi v jamo. Matjaž se je strinjal, da mora zaspati, saj je mislil, da so vse to sanje. Mislil je, da ko se bo prebudil, bo ponovno vojna. Kdo ve, mogoče se bo pa res zgodilo. Za vsak primer je tako s seboj vzal meč. Vsi zaspani od naporenega dne so zaspali. Matjaževa brada se je dotaknila mize in se res počasi začela zavijati. Ko so vsi zaprli oči, si je Anže oddahnil. Odšel je iz jame ter čez jamo položil kamen ter pred njim zasadil rastlinje. Mislil si je, da bo bolje, da nihče več ne najde jame tako hitro. Saj kdo ve, kaj bo čez 500 let – morda bo takrat ponovno srednji vek, doba gradov in takrat bo lahko Kralj Matjaž še vedno živel, ker pa sedaj še ni čas za to. Tako je Anže odšel, vendar ni videl, da pušča odprti majhen del luknje ...

Živa Jug, 7. b

Oskar piše ...

DOBROTA

Najraje pomagam ljudem,
veliko je truda v tem.
Biti dober ni problem,
če si vzgojen v tem.

Bodi dober tudi ti,
vse dobro se povrne ti.

Boljši svet pred nami bo,
če dovolj dobrote med vsemi bo.

Nal Kastelic Jeršin, 6. c

DVANAJST MAČK

Šest mačkov je sedelo,
na ograji prav nič veselo,
vsaj zase so se držali,
momljali in godrnjali.

Medtem ko na drugi sončni ograji,
tam zraven pri staji,
je sedelo drugih šest mačk,
ki bile so lepe od glave do tačk.

Ko so mačke se odločile,
so vse naenkrat dol skočile,
prav tako na drugi strani,
kjer mački niso razigrani.

Zdaj vsi skupaj se igrajo,
plezajo in klepetajo,
se lovijo in smejiijo
z največjo harmonijo.

BARVE

Kaj ni res lepo,
ko svet je lep pisan,
če barv ne bi bilo,
bi bil kot izbrisan.

Za zjutraj rumena,
ko sonce vzhaja,
zvečer pa rdeča,
ko mirno zahaja.

Popoldne je modro
kot modro nebo,
z barvami v svetu
je noro lepo.

Sara Vita Lenarčič, 6. d

Zahajajoča sonca, 2. C

LJUBEZENSKA PESEM

A ti si najlepša roža,
ko te vidim, mi srce poženeš,
kot te sonce zjutraj boža,
vso ljubezen mi vzameš,
oh, kako lepo je biti s tabo.

In meni kar ptički pojo,
ker te na hodniku vidim zlo,
a jaz ohranim svojo glavo,
ker je pač zato bilo tako,
oh, kako lepo je biti s tabo.

Dneve videvamo se kjerkoli,
od stolov me že rt boli,
snepe pošiljaš mi kadarkoli,
pa tudi, če nisi bila v šoli,
oh, kako lepo je biti s tabo.

A zdaj gotovo že veš, kdo sem,
če me najdeš, pridi do me,
ako me nočeš, lahko kar grem,
zdaj pa dobro vem, pridi pome.

Jan Petrič, 9. b

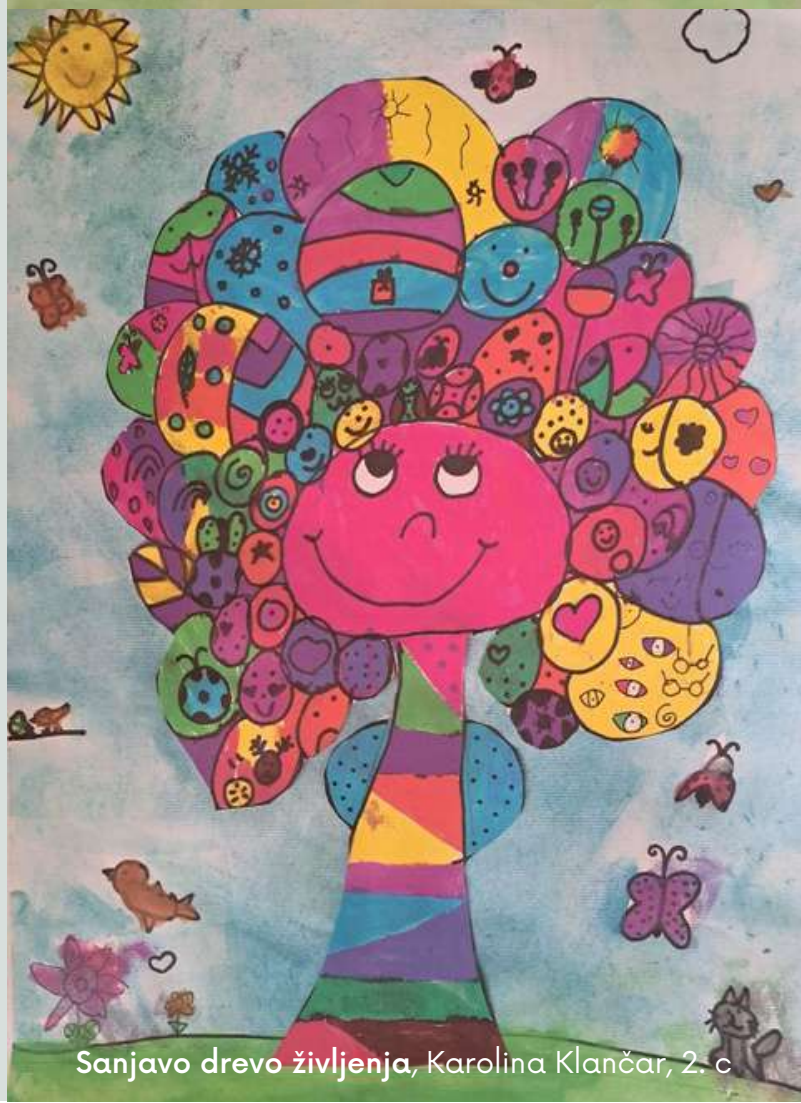
RIMA

Poleti je najbolj pomembna klima,
na morju pa seveda plima.
Vse to je prima,
po vrhu pa se vse še rima!

Učenec, 6. c

Drevo v cvetoči pomladi, Ava Blumm Kilar, 2. c

Sanjavo drevo življenja, Karolina Klančar, 2. c

Oskar piše ...

Pravljica za mravljince

Bilo je jutro. Vse mravljice so se že zbudile. Samo ena je še spala in to tista, ki je imela tistega dne rojstni dan. Druge tri mravljice so ji pripravile darilo in jo zbudile s pesmico. Ko se je zbudila, je odprla darilo. Ko je pogledala v škatlo, je opazila, da je v škatli gugalnica. Skupaj so se začele gugati. Ena od njih je povedala, da ima problem, da je jutro prekratko. Ena od njih si je domislila, da lahko vstanejo bolj zgodaj. Vse mravljice so se strinjale. Začele so s telovadbo in potem zelo hitele, da bi v jutru naredile čim več stvari. Po telovadbi so se odpravile na pohod. Našle so udobno mesto in so poležavale. Nato so se odpravile naprej. Ena od njih je malo zaostala in je morala zaostanek nadoknaditi. Po nesreči je padla v potok. Ko je priplavala ven, je v roki držala ribo. Poklicala je še druge mravljice, da bi jim jo pokazala. Nato jo je spustila nazaj v potok. Začelo se je temniti. Ena od mravljič je ostalim povedala, da ima na levi tipalki magično moč in da z njo lahko dvigne različne stvari. Potem je začelo grmeti. Vse mravljice so se prestrašile. Ker jih je bilo strah, so zakurile kres. Nato so začele prepevati različne pesmi.

Lenart Piletič, 2. d

Mravljice so živele na drevesu. Ena je imela rojstni dan. Tri mravljice so ji pripravile darilo. V darilu je bila gugalnica. Ena mravljica je imela problem, ker ni mogla početi vsega, kar si je izmislila prva mravljica. Da morajo bolj zgodaj vstati, so ji svetovale. Ena mravljica je imela super moč. Dvignila je celo deblo. Ko je začel padati dež, so se mravljice skrile. Prižgale so ogenj in začele peti. Dež je prenehal padati.

Radovedno drevo, Liam Turkovič, 2. c

Drevo življenja, Uroš Bulajič, 2. c

Nika Baranašič, 2. d

Mravljice so živele na drevesu. Ena je imela moč. Bile so majhne in črne. Našle so jagodo. Ena mravljica je imela rojstni dan. V darilu je našla gugalnico. Pripravile so ji rojstnodnevno pesem. Šle so na telovadbo. Ena mravljica je padla v vodo. Ujela je ribo. Spustila jo je nazaj v jezero. Mravljica je pojedla vse tri jagode, druge tri so bile žalostne. Ko je našla še eno jagodo, so jo skupaj pojedle.

Pia Vampelj, 2. d

Mravljice so živele na drevesu. Ena od njih je imela rojstni dan. Spala je in glasno je smrčala. Mravljice so jo zbudile s pesmico. Pripravile so ji rojstnodnevno zabavo. Za rojstni dan je dobila gugalnico. Skupaj so se gugale in se zabavale. Močno so se gugale in padle dol. Prišla je noč in mravljice so se prestrašile.

Ana Palka, 2. d

Materinski dan

Anja je sedela v svoji sobi. Razmišljala je, kaj bi podarila svoji mami za materinski dan. Nekaj časa je razmišljala, dokler se ji ni posvetilo, mami bo nabrala šopek rož. Takoj se je oblekla in odšla na travnik. V nahrbtnik je dala vazo, v katero bo vtaknila šopek rož. Stekla je na travnik. Tam je nabrala zvončke, trobentice in mačice. Šopek je pospravila v vazo. Doma je šopek dala mami, ki je bila zelo vesela, ker je dobila darilo.

Lenart Piletič, 2. d

Tjaša Šimenc, 7. d

Oskar piše ...

Ava Blumm Kilar, 2. c

SLOVENIJA

Naša država Slovenija
Je samostojna republika postala,
Še predno sem jaz na svet prijokala.
Letos 31 let že ima,
Kar pomeni, da že zrela je gospa.

Morje, nižine, doline, vzpetine ima,
Na kar smo ponosni kar se le da.
Postojnsko jamo in Predjamski grad,
Obišče vsak rad.

Soča najlepša med rekami je,
Izliva v Jadransko morje se.

V besedi Slovenija je LJUBEZEN skrita,
Poišči jo, da bo hitro odkrita.

Špela Lilik, 5. c

SLOVENIJA

Slovenija je kraj, v katerem sem jaz, ti in mi vsi.
Veseli smo lahko, da imamo v njej toliko lepih stvari.
Od morja do gozda, gorovja in rek,
Se razprostira ta naš lepi svet.
Poleti se kepam, pozimi se sankam,
Uživam v lepotah ta letni čas
In sem vesela, da to lahko delam,
Prav samo tukaj, tukaj in zdaj.

Sara Škufca Kastelic, 5. c

SLOVENIJA

Zdravljica himna našega je roda,
Evropa vsem nam daje vzvoda,
Ljubljana najlepša prestolnica je naša,
Okoli mesta brezplačna usluga Kavalir je naša.

Zelenci naravni so rezervat
Ekosistem prav poseben je razvrat,
Ledena voda se blešči,
Elitna pozicija jih krasi.
Naokoli mogočne gore so,
Adrenalina zmanjkalo ti ne bo.

Slovenija res lepa je dežela,
Lipo kot simbol slovenstva je vzela.
Od vseh najstarejša 700 let naj bi imela.
Veliki Triglav v grbu jo krasi,
Ena, dva tri, zdaj v gore pohiti, saj
Najlepši razgled nudi ti.
Iz čudovitih globin Postojnske jame,
Jamski grad vas hitro prevzame,
Atraktivno doživetje, brez primere dih vam vzame.

Evelyn Sikošek, 5. c

Oskar piše ...

Zgodbe s pregovori

S šolo smo odšli na tabor. Tam smo počeli veliko stvari: ustvarjali, hodili, plesali in plezali. A nekaj učencev ni plezalo, saj ima strah velike oči in se bojijo višine. Ko smo tja prišli, je bil Miha sestradan kot volk. Na srečo smo kmalu po prihodu imeli kosilo. Ravno ko smo se odpravljali spat, sta se Andraž in Jure prepirala, kdo bo spal na vrhu pograda. Na srečo je učiteljica imela dober nos in določila, da bo eno noč na vrhu spal Andraž, drugo noč pa Jure.

Anika, 7. d

PRAVLJICA O ČRNEM VOLKU

Nekoč so živeli ljudje blizu gozda. A za ta gozd je po ljudskem izročilu veljalo, da v njem živi strašni volk in da je ta volk sestradan kot pes in da ta volk samo čaka na izgubljene otroke, da jih poje. Otroke je gozd vedno privlačil, a ker ima strah velike oči, so ga otroci tudi videvali oziroma se jim je vsaj tako zdelo. Ko pa so malo zrasli in postali mladostniki, jim za take zgodbe ni bilo več mar. Imeli so namreč dober nos za nevarnosti in v gozdu in veliki črni volk ni bil eden od njih. Takšni pragozdovi skrivajo mnogo več kot to. Živali so v naravi namreč doma in ne prežijo na človeka. Napadejo le, kadar so ogrožene. Zna pa biti ravno narava nepredvidljiva in divja.

Maj, 7. d

Bil je večer ko sta se mama in oče odpravila v gledališče in pustila Mateja samega doma, saj je bil star že 12 let. Preden sta starša odšla, sta mu rekla: »Strah ima velike oči.« Matevž ni vedel, o čem govorita. Ko je ostal sam, ga je bilo malo strah in pomislil je, kaj sta starša rekla. Predvideval je, da sta mislila, da imaš prisluge in da si zelo pozoren, kaj se dogaja okoli tebe. Po tem razmišljanju je bil Matevž lačen kot volk. Minila je ura in pol in starša sta se vrnila. Matevž je vprašal starša, kaj pomeni, da ima strah velike oči, odgovorila sta mu zelo podobno, nato pa sta mu rekla, da ima dober nos. Matevžu tudi pomen tega ni bil ravno jasen. Bilo je pozno in Matevž se je odpravil spat.

Kiara, 7. d

Ježek se je odpravil v gozd, sestradan kot pes, saj že ves dan ni jedel. Čeprav je imel dober nos za hrano, ni našel ničesar za pod zob. Odpravil se je še globlje in globlje v gozd. Tedaj pa je v grmu zagledal nekaj svetlečega. Ježek se ni ustrašil, saj se je spomnil babičinih besed, da ima strah velike oči, znotraj ga pa nič ni.

Tjaša, 7. d

Nekega dne sva s prijateljico odšli na sprehod v gozd poiskati pošast, o kateri govorijo vsi. Pravijo, da živi v gozdu. S seboj sva vzeli mojega psa, saj ima dober nos. Vedeli sva, da ima strah velike oči. To sva tudi sami ugotovili, saj sva se celo pot tresli. Hodili smo eno uro, a našli nismo ničesar. Sestradani kot pes, sva odšli domov. Pojedla sem večerjo in nahranila psa. Zvečer sem zelo mirno zaspala, ker sedaj vem, da pošasti ni.

Inna, 7. d

IZGUBLJENI

S prijatelji smo odšli v gozd, saj smo nameravali prehoditi prelep hrib. Pot naj bi trajala okoli 5 ur, a smo zašli in počasi nam je začelo zmanjkovati zalog hrane. Čez nekaj časa smo bili sestradani kot pes. Malo smo še posedeli na klopi, nato pa smo se odpravili. Kmalu pa smo prišli do razcepa poti in nismo se mogli odločiti, katero pot naj uberemo. Prijatelj Marko je imel dober nos in takoj smo našli pravo pot v dolino. Na poti iz gozda pa smo srečali ljubko veverico, ki ni nikomur želela nič slabega. Prijateljica Vanja pa se je veverice zelo ustrašila, saj jo je ta žival enkrat že ugriznila. Saj veste, kako pravijo, strah ima velike oči. Kmalu smo varno in srečno prišli v vas ter se takoj napodili v gostilno.

Nola, 7. d

MOBILNI TELEFON

Živel je fant, ki je bil obseden z mobilnimi telefoni. Nekega dne, ko je prišel domov, se je kot vsak dan ulegel na posteljo in začel igrati igrice in gledati filme. Ko je domov prišla še njegova mama, ga je najprej vprašala, če je naredil domačo nalogo. On pa ji je odgovoril, da jo je naredil takoj, ko je prišel domov. Seveda to ni bilo res.

To se je dogajalo še nekaj tednov in napočil je teden govorilnih ur. Fantova mama se je kot vsako leto trikrat tudi letos prijavila, saj je bilo že konec meseca maja. Ko je prišla na govorilne ure, je bila osupla nad tem, kar je slišala, in ni bila prepričana ali je to, o komer ji razlaga učiteljica, res njen sin. Kajti poleg tega da ne dela domačih nalog, je izvedela tudi, da bo imel 4 predmete zaključene 1, če ne bo popravljaj ocen, in da ima 10 neopravičenih ur.

Ko je mama le prišla domov iz teh grozних govorilnih ur, je fant iz svoje sobe zaklical, da je sestradan kot pes. Ampak mama je odprla vrata in rekla, da ji naj da telefon in da mu ga vrne, ko bo popravil vse njegove ocene in začel delati domače naloge. Fant je bil presenečen, ampak je seveda vedel, o čem govori, in ji dal telefon.

Naslednje dni je fant pridno delal v šoli, ampak je še vedno uporabljal telefon, čeprav ga ne bi smel. Nekega večera, ko pa je fant že spal, se je mama odločila preveriti sinov telefon in je videla, da na časovniku uporabe telefona piše, da je bil fant na telefonu dve uri in pol. Razjezila se je, ampak se je vseeno odločila, da počaka do naslednjega dne. Naslednji dan ko je mama prišla domov, je fant pridno delal domačo nalogo in mama ga je vprašala, zakaj je na telefonu pisalo, da ga je uporabljal dve uri in pol. Fant pa, ker ima dober nos, ji je rekel, da je to verjetno napaka v sistemu. Na njegovo srečo mu je mama verjela.

Čez tri tedne je bil že konec šole in fant je popravil vse svoje ocene, pridno delal domače naloge in ni niti enkrat prižgal telefona. Mama je bila nanj zelo ponosna. In kot pravi frazem »strah ima velike oči« je tudi fant je ugotovil, da brez telefona ni tako hudo, kakor si je na začetku mislil.

Estera, 7. d

S šolo smo odšli na tabor. Tam smo počeli veliko stvari: ustvarjali, hodili, plesali in plezali. A nekaj učencev ni plezalo, saj ima strah velike oči in se bojijo višine. Ko smo prišli tja, je bil Miha sestradan kot pes. Na srečo smo kmalu po prihodu imeli kosilo. Ravno ko smo se odpravljali spat, sta se Andraž in Jure prepirala, kdo bo spal na vrhu pograda. Na srečo je učiteljica imela dober nos in določila, da bo eno noč na vrhu spal Andraž, drugo noč pa Jure.

Anika, 7. d

KINO

Nekega dne me je prijateljica povabila na rojstni dan, ki ga je praznovala v kinu. Ni vedela, kateri film bi gledale, zato nas je prosila za pomoč pri izboru, saj je vedela, da imamo za takšne stvari zelo dober nos. Odločile smo se za ogled grozljivke. Po koncu filma smo odšle v Mc donalds, kar me je razveselilo, saj sem bila po napetem filmu sestradana kot pes. Ko sem se odpravila domov, se je že stemnilo. Hodila sem hitro, ker me je bilo strah vseh zvokov in šumov. Prestrašila sem se šuma v grmovju, ampak to je bila le majhna veverica. In ko sem jo zagledala, sem ugotovila, da ima strah velike oči.

Mia, 7. d

Umetnine učencev 4. c

Prijatelji

Moj prijatelj

Mojemu najboljšemu prijatelju je ime Kristijan. Prihaja iz Srbije. Poznava se že od leta 2018. Naju povezuje tisto, kar imava oba rada ali rada počneva. Pri njemu najbolj cenim njegovo spoštovanje mene in drugih. Zelo je prijazen. Vedno spoštuje in posluša druga mnenja.

Haris Husarević, 7. c

Moja druga najboljša prijateljica je Žana, stara je 12 let in prihaja iz Ljubljane. Rojstni dan ima štirinajstega julija. Z Žano naju najbolj povezuje najina norost in druženje v Supernovi. Pri njej mi je najbolj všeč, da sva si zelo podobni. Z Žano se poznavata komaj dve leti, a sva takoj kliknili.

Ava Schmitzberger, 7. c

Mojemu najboljšemu prijatelju je ime Laris. Star je 12 let. Prihaja iz Črne vasi. Povezuje naju to, da se rad tepeva. Pri njem najbolj cenim, da se bo postavil za svoje prijatelje. Rad se zabava s celim razredom in ne dela nobenih razlik.

Amar Jušić, 7. c

Mojemu prijatelju je ime Rok, star je 19 let in prihaja iz Ljubljane. Poznava se že 7 let. Ne vem točno, kaj naju povezuje, vem pa, da se zelo rada druživa. Pri njem najbolj cenim to, da mu lahko zaupam.

Svit, 7. d

Moji najboljši prijateljici je ime Mia. Stara je 12 let. Rodila se je v Ljubljani in govori slovensko, a je srbske narodnosti. Poznava se 7 let in toliko časa sva tudi najboljši prijateljici. Povezuje naju veliko stvari: energija, humor, razmišljanje, zvestoba. Pri njej najbolj cenim to, da ji lahko zaupam in vem, da me nikoli ne bo izdala. Vedno mi pomaga in mi stoji ob strani.

Inna, 7. d

Moji prijateljici je ime Ula. Rodila se je v Kranju in je stara 15 let. Poznava se 5 let. Povezujeta naju druženje in humor. Pri njej najbolj cenim to, da me posluša in ji lahko zaupam.

Kiara, 7. d

Moji prijateljici je ime Nika in je stara 12 let. Živi na Ptuju, kar je precej daleč, zato se ne vidiva pogosto. Poznava se 3 mesece. Pri njej najbolj cenim zaupanje.

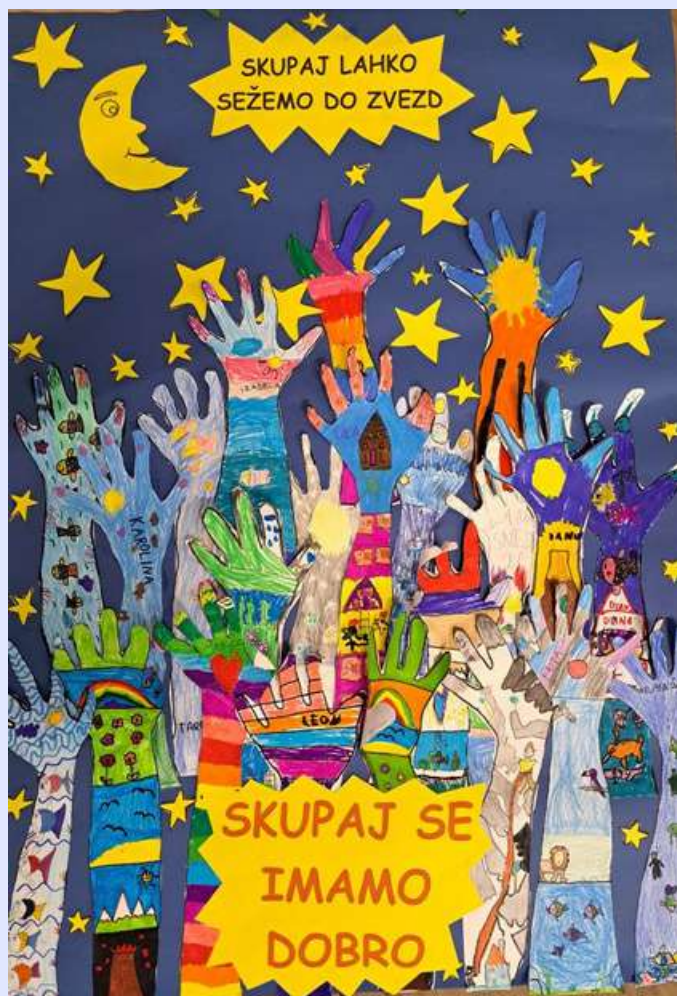
Estera, 7. d

Ime ji je Inna in je stara 12 let. Poznava se od prvega razreda in sva najboljši prijateljici od takrat. Povezujejo naju humor, skupni interesi, zabava. Pri njej cenim to, da je iskrena in prijazna.

Mia, 7. d

Moji prijateljici je ime Valentina. Stara je 13 let in je iz Ljubljane. Sem se je preselila iz Ajdovščine. Poznava se že iz vrtca. Povezujejo naju branje, smeh in opravljanje. pri njej najbolj cenim to, da me vedno posluša in mi pomaga, ko potrebujem pomoč.

Anika, 7. d

Nagrajeni plakat 2. c na likovnem natečaju ZPMS ob Tednu otroka, 3. mesto (mentorici Mojca Abbad, Mojca Ogrizek Drinovec)

Kaj mi je najbolj všeč pri sošolcu?

V 2. d učenci razmišljajo, kaj jim je všeč pri sošolcih:

- Urban je vedno prijazen z mano.
- Alisa mi pogosto da darilo.
- Amel je do mene vedno prijazen.
- Hvala Kris, ker se vedno z menoj igraš nogomet in finko.
- Všeč mi je, ko se z Mio skupaj igrava in se smejiva in se zabavava.
- Fedir mi vedno pomaga.
- Ko mi Lenart pomaga pri nekaterih domačih nalogah.
- Ker je Pia moja najboljša prijateljica.
- Všeč mi je, ko me Lenart vedno kaj nauči.
- Ko se s fanti igramo nogomet, mi je zelo všeč.
- Ker je Žan moj najboljši brat.
- Hvala Viliju, ker se vedno igra z mano in mi pomaga.
- Maša se vedno igra z mano, se pogovarja, riše, jaz pa ji pomagam delati nalogo.

Kaj mi je najbolj všeč v šoli?

Učence 1. d smo vprašali, v čem so dobri in kaj jim je bilo v letošnjem šolskem letu v šoli najbolj všeč ...

- Zelo dobra sem v matematiki, branju ter športu. Zelo veliko vem o Harryju Potterju. V šoli mi je najbolj všeč, kadar gremo v gozd. Uživam pri Ustvarjalnih delavnicah. **Zala M.**
- Zelo dobra sem v rokometu, jahanju in v gimnastiki. V šoli mi je najbolj všeč pri športu, matematiki in kadar ustvarjamo. **Iva Inja**
- Mislim, da sem dober v matematiki in nogometu. Najbolj sem vesel, kadar z Markom, Maksom in Jakobom igramo nogomet. **Ruben**
- Sem prijazna, rada pomagam drugim. Dobra sem v baletu, gimnastiki, rada obiskujem pevski zbor in telovadim na drogu, ki ga imamo na šolskem vrtu. V letošnjem šolskem letu mi je bilo najbolj všeč na taboru, ko smo šli na sprehod in se igrali na snegu. **Mila**
- Dober sem v športu in ustvarjanju stripov. Veliko vem o Spidermanu. V šoli so mi najbolj všeč ure telovadbe, ker skačemo z višine. Moja najljubša stvar letos je bil ples, ki sem ga plesal skupaj s Karimom in Petrom. **Teo**
- Dobra sem v kotalkanju. V šoli mi je najbolj všeč, ko se igramo s prijateljicami. **Izabela**
- Zelo sem spreten v nogometu. V šoli pa najraje telovadim na drogu. **Tijan**
- Jaz rada pomagam, računam, rada imam športno. V prvem razredu mi je bilo najbolj všeč, ko smo šli v Narodno galerijo, ko smo bili na taboru in kadar gremo na sprehod v gozd. **Maša**
- Zelo dobra sem v športu, pohodništvu, plesu, matematiki ter v šiljenju barvic. Rada tudi pomagam drugim. Doma sem dobra v čiščenju kopalnice. V šoli mi je všeč, kadar računamo, beremo knjige, skačemo s kolebnicami in ko smo šli na tabor. Všeč mi je, kadar lahko sošolcem predstavim ples, ki ga sestavim sama. **Mija**
- Dober sem v risanju, pripravljanju mize, sestavljanju kock ter ustvarjanju s papirjem. V šoli imam najraje telovadbo in matematiko. **Bogdan**
- Zelo dobra sem v baletu. V šoli mi je bilo najbolj všeč, ko smo ustvarjali z DAS maso. **Ela**
- Meni je všečna logika, Lego robotika in glasba (Miki Milane). V šoli mi je bilo najbolj všeč, ko smo šli na taborjenje, kjer smo se preizkusili v molži krave. **Tim**
- Zelo dobra sem v športu, zelo rada pomagam prijateljicam. V prostem času rada jaham. V šoli mi je bilo najbolj všeč na taboru, bili smo na Medvedjem Brdu. **Hana**

- Rada imam športno, nogomet in gimnastiko. V šoli mi je najbolj všeč, ko telovadim na drogu. **Ema**
- Zelo rad ustvarjam in igram nogomet. Najbolj mi je bilo všeč na taboru, ko smo molzli kravo in ko smo spoznavali okolico. **Peter**
- Sem odlična v športu, rada pomagam pri razdeljevanju zvezkov. Kadar opazim, da imajo drugi težave, jim hitro priskočim na pomoč. V šoli zelo rada računam, rada imam ure športa. **Zala Č.**
- Zelo dober sem v matematiki, spreten sem pri kolesarjenju, z dedijem znava zapeti veliko pesmic. V šoli mi je najbolj všeč pri telovadbi in ko smo po igrišču tekali z vetrnimi vrečami. **Rok**
- Zelo dober sem v nogometu, košarki in matematiki. Rad pomagam drugim. Zelo dober sem v pospravljanju. V šoli mi je bilo najbolj všeč, ko smo šli na sprehod v gozd in tam ustvarjali ptičje hišice ter oblikovali vzorčke iz vejic, listov in storžev. **Jakob**
- Zelo dober sem v nogometu. Sem skrben in nikoli nič ne pozabim. V šoli mi je bilo najbolj všeč, ko smo šli v gozd in sva z Zalo naredila hišico za ptičke. **Maks**
- Znam zelo natančno barvati. Najbolj so mi všeč ure športne vzgoje. **Mark**
- Zelo dober sem v matematiki, pri športu in v ustvarjanju. Veliko vem o živalih in rastlinah. Najbolj mi je bil všeč kulturni dan z naslovom Opera ter športni dan, ko smo se sankali na Pokljuki. **Beni**

Želim si leteti z letalom, Uroš Bulajić, 2. c

Čarobno drevo, Maruša Brodnik, 2. c

ÉkaOskar

Novica iz 1. a

Prihajajoča pomlad je vzpodbudila zanimanje za naravo in dogajanje v njej. Zato smo se odločili, da v lončke posadimo drobna mala drevesca. Poimenovali smo jih, zdaj pa jih bomo zalivali in skrbeli zanje, nato pa jih bomo odnesli domov in presadili tja, kamor spadajo. Upamo, da bomo odraščali skupaj z njimi.

Nasta Tavčar

PEŠKO OSKAR

1

ZAKAJ
SAMO JAZ
HODIM PEŠ
V ŠOLO?
V ŠOLO?

RES JE
ZABAVNO!

HVALA TI, DA SI
ŠLA DANES TUDI
TI PEŠ V ŠOLO.
SKUPAJ SE BOLJ
ZABAVAVA.

2

PRAV
SLABO SE
POČUTIM V
TEM DIMU!

SKRIB ZA NARAVO
JE LAHKO
ZABAVNA, ČE TO
POČNEŠ S
PRIJATELJI.

3

SPET TA
SMRAD! KOMAJ
DIHAM.

DANES PA BOLJ
VESELO V ŠOLO.
A TUDI TI ČUTIŠ
SVEŽ ZRAK?

SEVEDA. TUDI
SVET SE ZDI
LEPŠI.

4

KDAJ BODO
AVTOMOBILI
MANJ
ONESNAŽEVALI
OKOLJE?

KO BO VEČ
UČENCEV
HODILO PEŠ V
ŠOLO.

AVTOMOBILI PA
NE BODO
UPORABLJALI
FOSILNIH GORIV.

5

DA ZDRAV DAN NI ZAMAN,
PEŠ V ŠOLO VSAK DAN. :)

GREMO PEŠ V
ŠOLO S PEŠKO
OSKARJEM

PRIpravILI UČENCI 1. B RAZREDA

Ka nisma v šoli

Obisk botaničnega vrta

Po malici smo se odpravili proti postajališču, kjer smo počakali avtobus.

Pri strelišču smo izstopili. Šli smo v Botanični vrt. Ogledali smo si rastline bananovec, vanilijo, trobentice, rastlinojedke in druge.

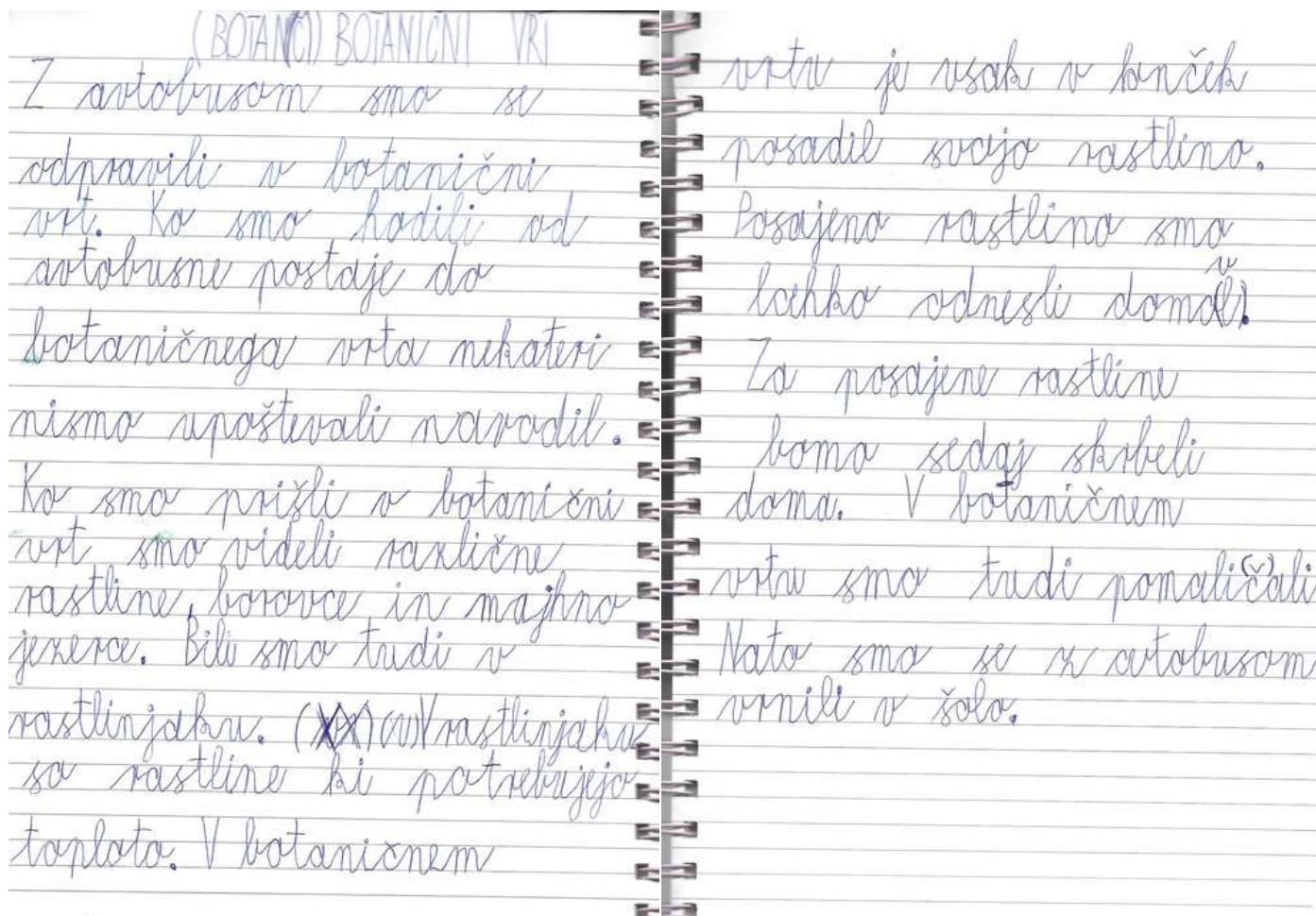
Ko smo se sprehajali, smo videli ribnik. V njem je bila žaba.

Posadili smo rožice, ki smo jih lahko odnesli domov. Ko smo čakali avtobus, da nas odpelje v šolo, se mi je rožica odlomila. Bila sem žalostna.

Lara Malić, 2. d

Bila sem v Botaničnem vrtu. Videla sem cvetlice zvončke, vijolice, trobentice. Videla sem veliko drevo – ginko. V rastlinjaku so imele rastline velike in mokre liste. Posadila sem svojo cvetlico. Meni je bilo v Botaničnem vrtu všeč.

Alisa Zadorozhna, 2. d

Od rokopisa do časopisa

V četrtek, 6. aprila 2023, smo se učenci 6. razredov odpravili na kulturni dan v Stično in na Muljavo. Na Muljavi smo obiskali Jurčičevo domačijo, kjer smo izvedeli veliko o Jurčičevem življenju in o tem, kako so ljudje živeli v njegovem času. Ogljedali smo si Jurčičevo rojstno hišo ter majhen muzej njegovih knjig in časopisov. V Stični smo si ogledali najstarejši še delujoči samostan in tamkajšnji muzej. Na delavnici smo izvedeli nekaj več o pisanju srednjeveških knjig. Tudi mi smo poskusili pisati s peresi v starinski pisavi in v latinščini. Kulturni dan je bil zelo zanimiv in izvedeli smo veliko novega.

Sara Vita Lenarčič in Neža Omejc, 6. d

Na kulturnem dnevu smo si ogledali rojstno hišo Josipa Jurčiča. Ogljedali smo si tudi starejšo leseno kočo, v kateri bi lahko živel Jurčičev literarni junak Krjavelj. Obe hiši smo primerjali med seboj in si predstavljali, kakšno je bilo življenje v tistih časih. Zanimivo se mi je zdelo predvsem to, da so uporabljali metrgo, kjer so podnevi mesili kruh, ponoči pa so notri spali manjši otroci. V muzeju v Stični smo se naučili, kako so včasih izdelovali knjige, kako so pisali in izdelovali črnilo. Tudi sami smo poskusili pisati s peresi.

Petra Strajnar, 6. c

Ka nisma v šoli

Obisk Narodne in univerzitetne knjižnice

V četrtek, 9. marca, smo se zadnjo uro slovenščine odpravili v Narodno in univerzitetno knjižnico v Ljubljani. Ko smo prispeli do knjižnice, nas je sprejela gospa, ki nam je knjižnico tudi podrobneje predstavila. Ogled smo začeli pred vhodom, kjer smo izvedeli nekaj o arhitekturnih značilnostih Plečnikove stavbe, kaj knjižnico obkroža, kdaj so jo zgradili in kako je nastal načrt zanjo. Gospa nam je predstavila Jožeta Plečnika, kje je preživel svojo mladost, kako je študiral in katera so njegova pomembnejša dela v Ljubljani – Tromostovje, Čevljarški most, NUK ...

Nato smo se odpravili v notranjost. Preučili smo materiale, ki jih kje Plečnik uporabil za gradnjo in si pogledali načrt za novo stavbo knjižnice, ki naj bi bila zgrajena v letu 2026. Izvedeli smo, kakšno je poslanstvo knjižnice, koliko knjig hranijo in kje vse jih imajo spravljene. Na koncu so si ogledali še razstavo o partizanskem pesniku Karlu Destovniku Kajuhu.

Emma Lenai Zajc, 8. b

Izlet za Zamejsko bralno značko

V četrtek, 23. marca, je odšlo sedem učencev naše šole z mentorico na izlet na avstrijsko Koroško, Gosposvetsko polje. Pridružili so se nam še učenci z OŠ Prežihovega Voranca in OŠ Prule. Izlet je organizirala Zveza prijateljev mladine Šiška v okviru Zamejske bralne značke. Na poti smo prisluhnili informacijam in zanimivostim o poti, ki nam jih je povedala vodička. Peljali smo se preko prelaza Ljubelj, videli ostanke koncentracijskega taborišča Ljubelj med 2. svetovno vojno, podružnico Mauthausna. Veliko smo slišali tudi o položaju naših zamejskih Slovencev v Avstriji, o pravicah in rabi slovenskega jezika. Najprej smo se peljali do Gosposvetskega polja, veliko izvedeli o naši prvi slovenski državi Karantaciji, o ustoličevanju karantanskih knezov, o obredu, ki je potekal v slovenskem jeziku. Nato smo si ogledali Marijino cerkev, notranjost in zunanost, kjer je vzdanih še veliko ostankov iz rimskega obdobja. Pot smo nadaljevali do mesta, kjer še danes stoji vojvodski prestol. Zatem smo odšli v mesto Celovec, si ogledali stari del mesta, 3 vodnjake, kip Marije Terezije, spominsko ploščo, posvečeno Francetu Prešernu, ki je nekaj časa živel v Celovcu. Po ogledu smo se učenci lahko še sami razgledali in se posladkali s sladoledom. Pot smo nadaljevali ob Vrbskem jezeru do najvišjega razglednega stolpa, imenovanega Pyramidenkogel. Do vrha stolpa vodi kar 441 stopnic. Nekateri so se povzpeli na vrh po stopnicah, drugi z dvigalom. Ljubiteljem zabave in adrenalina je na voljo tudi spust po toboganu, vožnja pa traja okoli 20 sekund. Vsaj štiri punce smo se spustile in vse se strinjamo, da se je bilo vredno spustiti. Na vrhu stolpa smo preživeli kar nekaj časa in uživali v razgledu na prekrasno Vrbsko jezero in čudovito naravo daleč naokoli, v meglici se je videl celo naš Triglav. Privoščili smo si še malo zabave s snemanjem videov, vožnjami z dvigalom in tekmah po stopnicah. Preden smo se odpravili naprej, smo kupili še spominke. Naslednja točka je bila cerkev ob Vrbskem jezeru, kjer smo si ogledali nagrobnike na pokopališču in iskali slovenske priimke. Potem smo odšli do pomola na jezeru in tam posneli še nekaj fotografij. Vožnja nazaj je bila prijetna in zabavna in mislim, da smo se imeli odlično. Čeprav ta dan za nas ni bilo pouka, smo se nekaj naučili, veliko videli in predvsem uživali.

Katja Anzeljc, 9. b

Ocena knjige

Art Spiegelman, MAUS

Zgodba se odvija v nacistični Poljski po okupatorjevi zasedbi velike večine Evrope. Glavni liki so Art Spiegelman, Anja Spiegelman, Vladek Spiegelman, Francoise in Mala.

Zgodba se prične z mladim Artom, ki si želi napisati knjigo o življenju svojega očeta. Ko ga po dolgih štirih letih obišče, ta privoli in mu začne pripovedovati svojo zgodbo. Vse se je začelo 2 leti pred vojno. Vladek je bil takrat trgovec, znal je mnogo stvari in bil je razgledan. Nekega dne, ko se je odpravil obiskat sestrično, ga je prijateljica predstavila njegovi bodoči ženi Anji Zylberg. Anjina družina je bila zelo premožna. V lasti so imeli precej tovarn in nekaj bank. Mladi par se je tako poročil in preselila sta se v eno od njihovih stanovanj. Njuno življenje se je vilo po umirjenih tirnicah. Dobila sta sina, si zgradila tovarno in uživala življenje. Nato pa je Anja postala depresivna in nemudoma sta odpotovala v sanatorij v Nemčijo, kjer sta se prvič srečala z nacizmom. Osebje v sanatoriju jima je pripovedovalo grozljive zgodbe o nenadnih čistkah in koncentracijskih taboriščih. Ne meneč se za zgodbe, sta se mirno vrnila na Poljsko, kjer pa je že divjala vojna. Vladek je odšel v vojno, Anja pa se je vrnila k staršem. Poljska je bila v kratkem premagana in Vladek je postal vojni ujetnik. Ker pa je bil spreten in razgledan, si je prigaral dovolj vpliva v taborišču in nekega dne so ga preprosto spustili. Vrnil se je domov k družini, a nacisti so ga prehiteli. Čeprav so bili zelo bogati, so Nemci zdaj na dnevni bazi izvajali pogrome nad Judi in jih enega za drugim odstranili. Seveda se je Vladek močno ustrašil za varnost svoje družine in uspelo mu je prepričati Anjo, da sta poslala Richieja, njunega sina, na varno na drugi konec Poljske. A to ni prav nič

pomagalo. Nacisti so začeli odpirati koncentracijska taborišča med njimi tudi Auschwitz. Reševanje judovskega vprašanja se je pospeševalo in družina Spiegelman se je morala skriti. Dolgo časa so ostali skriti, dokler niso Nemci na sumljiva območja poslali vohuna, ki se je izdajal za juda. Vohunu se je družina predstavila, saj so bili željni družbe. Pogovarjali so se, nato pa jih je vohun izdal in že naslednji dan jih je gestapo odvedel v zapor. Od tam pa vodi samo še ena pot. In ta gre v Auschwitz. V Auschwitzu je bilo težko. Vladku je uspelo preživeti zgolj zaradi gole sreče in velikega znanja. Tudi Anja je preživela, a ne za dolgo. Po vojni sta imela še enega otroka, Arta. Ko so bili Nemci dokončno poraženi, pa sta izvedela, da je njun prvi sin Richie umrl. To je bilo za Anjo preveč in ubila se je. In tako se je končala Vladkova zgodba.

Največja zvezda te zgodbe je seveda Vladek, ki je po mojem mnenju občudovanja vredna oseba. Da vse to preživiš, moraš biti hraber, trden in impulziven. Prav tako je tudi izgledal. Kot noč črni lasje, odločen obraz in svetlo modre oči. Anja po drugi strani je bila bolj nežna, ljubeča. A nobena nežna oseba ne preživi takega terorja. To te spremeni in tudi njo je. Taborišče jo je psihično raztrgalo, smrt sina pa pokončala. Njuna značaja sta bila popolnoma nasprotna, a sta vseeno oba preživela. Oba na svoj način.

Jaz Mause obožujem. Čeprav na prvi pogled izgleda preprost, je veliko bolj kompleksen in veliko bolj globok, kot bi človek pričakoval. Ilustracije in zgodba so pretresljive in pogosto zelo zelo morbidne. V knjigi je seveda predstavljen odnos nacistov do judov in kaj vse so morali pretrpeti. V knjigi je prikazano tudi življenje paznikov in kako se oni soočajo s tem, kar delajo na dnevni ravni. Večina se jih je iz strahu in norosti ubila. Medčloveški odnosi pa so takšni, kakršne lahko pričakujemo v takem peklu. Noben ne bo poskrbel zate. Nihče ti ne bo nudil opore. Nihče ne bo jokal za teboj, ko se boš neizbežno zadušil v plinski celici. Kot sem že prej povedal, se mi zdi Maus v vseh ozirih izjemen. Pisatelj je prikazal vse grozljive aspekte vojne brez dlake na jeziku. Nihče ne zmaga, še najmanj pa vojaki in ujetniki. Meni najbližji karakter v knjigi še zdaleč ni kateri od glavnih oseb. Navsezadnje bi jaz veliko veliko prej preminil.

Pravzaprav se ne morem poistovetiti z nobenim. Zakaj ne? Zato ker sem jaz zgolj petnajstletno otroče, ki zgolj bere, se uči, igra igrice in nasploh uživa življenje. Kar pa so pretrpeli vsi te ljudje ... Šli so skozi vojno, največjo od nam znanih mizerij, in že sama misel na to, da bi se lahko privilegiran najstnik poistovetil z nekom, ki je tako trpel, je skoraj komična. Nihče od nas si ne more niti predstavljati, kaj vse so te osebe preživele. In sam si takih izkušenj in vedenja sploh ne želim.

Kot ste najbrž že opazili je knjiga, ki sem vam jo predstavil, zelo zahtevna. Ni nekaj, kar bi človek imenoval lahkotno branje. Vsekakor vam jo priporočam, vendar ne pričakujte nekega bajnega veselja v tej knjigi.

Enej Medved, 9. d

Ocena knjige

Sven Hassel, MONTE CASSINO

Zgodba govori o eni najbolj krvoločnih bitk druge svetovne vojne. V knjigi poleg pisatelja nastopajo tudi njegovi tovariši Joseph Porta Malček, legionar ter drugi tovariši iz 27. tankovskega polka, ki se tam niso borili, da bi zmagali, ampak da bi preživeli.

Zgodba se začne s pisateljevim opisom razmer na fronti. Glavni oseba knjige Sven Hassel razloži, kako so njega in njegove tovariše ravno premestili z ruske fronte z namenom zadržati Angleže in Američane. Na začetku knjige Hassel in 27. brigada hitro in učinkovito premagata ameriške tanke v italijanski vasi. Zaradi tega so generali, stacionirani v Rimu, podali pisatelju in njegovim tovarišem posebno nalogo, pri kateri bi morali iz samostana na vrhu planine Monte Cassino odnesti vse dragocenosti in jih varno pripeljati do Vatikana. Vendar misija ni bila uspešna, saj so zavezniki začeli ofenzivo prej, kot so mislili. Odgovor na ofenzivo pa je bil preklic pisateljeve misije, pri kateri so morali oditi nazaj do samostana in ga braniti do smrti. Vendar preden lahko polku uspe priti do samostana, ga žal zavezniki že zavzamejo, kar je dalo 27. tankovskemu polku novo nalogo. Med napadom na samostan pa nemška brigada utрпи velike izgube. Umre tudi eden od Svenovih tovarišev Eagle. Pri osvojitvi samostana, ki je bil takrat že močno poškodovan zaradi večurnih bombardiranj, si brigada oddahne, kar pa žal ne pomeni, da je tudi konec vojne. Kmalu po osvojitvi se začne eno najdaljših obstreljevanj bitke, ki prežene Hassla in tovariše v zaklonišče, v katerem preživijo več ur. Proti koncu knjige ter bitke so vojaki izčrpani, poškodovani in moralno uničeni. Nekaj tednov po zmagi so ukazali umik polka s fronte. To je bil hkrati tudi konec knjige.

V knjigi pa sta mi bila najbolj všeč lika Heinza Reista in Starega. Heinz Reist je v knjigi znan kot Malček. Je eden glavnih likov v knjigi. V knjigi služi kot vojak v enoti. V njej je opisan kot visok, temen in mišičast vojak, z močnimi čeljustmi in temnimi očmi. V zgodbi je prikazan kot pogumen in ambiciozen vojak, ki si želi uspeha in preživetja. V bitki se pogosto izpostavlja in si prizadeva za uspeh svoje enote, vendar hkrati kaže tudi občutek strahu in negotovosti, ki ga spremljata med bojem. V zgodbi se kaže, da ima Heinz rad denar, in pogosto se vpleta v različne posle, v katerih bi zaslužil dodaten denar.

To se najbolj vidi skozi knjigo, ko kot dodaten zaslužek izbija zlate zobe iz trupelj vojakov. Na drugi strani brigade pa je lik znan kot Stari. Njegovega pravega imena v zgodbi nikoli ne pove, saj je njegov psevdonim postal domač med vojaki. Stari v zgodbi prikazuje izkušenega vojaka, ki je že videl veliko bitk in se dobro spopada s stresom in nevarnostjo, ki jih prinaša vojna. Njegovo znanje in izkušnje so zato zelo koristne v stresnih situacijah. Vendar pa se hkrati tudi zaveda grozot vojne in poskuša mlajšim vojakom razložiti, da ni vedno mogoče doseči

popolnega uspeha in preživetja. Njegov značaj pa je najbolj blestel, ko so jim ukazali narediti nehumane stvari, ki jih je vedno zavrnil.

Knjiga mi je zelo všeč, saj red berem take vrste knjig, in ker me lahko pisateljeve besede ponesejo v občutke in čustva vojakov na fronti.

Družbenih problemov je v vojnah veliko, vendar se je v tej knjigi najbolj izpostavil anitsemizem.

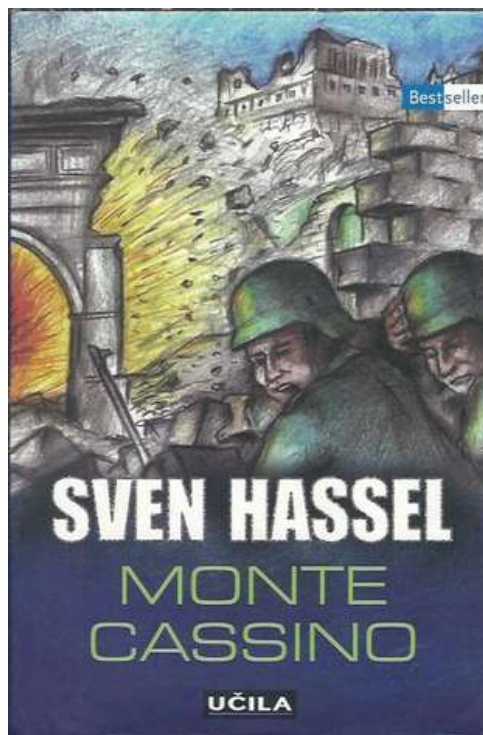
Med nemškimi vojaki je pogosto prihajalo do zmede, ko so morali ubiti ali mučiti Jude. V knjigi je do te zmede prišel tudi pisatelj, ko je ponoči odkrili pobeglega Juda in ga je moral zaradi ukazov majorja ubiti, čeprav ni vedel zakaj.

Pisatelj pa je med knjigo tudi pogosto uporabljal besede drugih jezikov, ki se jih je naučil v vojski. In skoraj tako pogosto kot je uporabljal tujke, je uporabljal tudi vulgarne

besede. Pri branju knjige nimam nobenih večjih pripomb, vendar me je najbolj zmotilo to, da ko pisatelj opisuje vojno, bi bilo bolje uporabiti datume za določene stvari, saj je lahko to bralca hitro zmede, če je knjiga zapletena.

Oseba, ki mi je po svojih dejanjih najbližaji je Stari, saj se je kljub vsem dejanjem države šel boriti za svojo domovino, a je obdržal humanost med ljudmi.

Za konec pa vam bi povedal še naslednjo misel: Dragi poslušalci, če vas bo pot peljala mimo mesta Cassino, se za trenutek ustavite, iztopite iz avtomobila in sklonite glavo v spoštovanju do tistih, ki so umrli na tej sveti gori. Če boste prisluhnili, boste morda še vedno lahko slišali tuljenje granat in krike ranjenih.

Lan Cener, 8. b

Kriminalka

Umor prijatelja

Ben, Oskar in Mark so se vozili v avtu. Bili so preiskovalci zločinov.

Junija so dobili primer, da morajo ustaviti zločinca, ki nastavlja bombe. Dobili so sled in se odpeljali tja. Zločinca so ujeli v avtu. Ampak ni šlo vse po načrtu. Ben je šel pogledat v njegovo hišo in ni bil previden. Bomba je bila nastavljena tako, da ko je odprl vrata, jo je razneslo. Ben je padel po tleh in Mark mu je takoj priskočil na pomoč. Oskar je klical reševalno vozilo, medtem ko je Mark oživiljal Bena. Reševalci so prišli v roku ene minute. Bena so naložili na nosila in ga odpeljali. Oskar in Mark sta se odpeljala do bolnišnice. Tam sta ostala celo noč in ko je zjutraj zdravnik prišel v čakalnico, jima je povedal najslabšo možno novico. Ben je umrl. Oskar in Mark sta bila zelo žalostna, saj je umrl njun prijatelj, in še bolj prepričana, da bosta morilca spravila v zapor. Odpeljala sta ga na sodišče, kjer so ju je pričakali sodnik in porota. Ko sta vstopila, se nista zavedala, da bo to njuno največje sojenje do sedaj. Morilca so prevzeli varnostniki, Mark in Oskar pa sta odšla v čakalnico. Najprej so v sodno dvorano poklicali Marka. Imel je pripravljen govor in ga je začel brati. Bil je zelo prepričljiv in veliko ljudi iz porote mu je verjelo. Potem so poklicali še Oskarja in skupaj sta ustvarila tako vzdušje, da ju noben ni zmotil. Govorila sta, da sta iskala dokaze, da bi dokazala, da se je to res zgodilo. Dobila sta jih in prišla na sodišče, da bi dokazala krivdo zločincu. Na koncu je porota odšla v drugo sobo in čez približno petnajst minut se je vrnila. Glavni porotnik je prebral, da je morilec kriv in mora v zapor. Mark in Oskar sta bila zelo vesela. Sodnik mu je na koncu sojenja določil dosmrtno kazen. Ko sta Oskar in Mark prišla iz sodišča, sta se odločila, da gresta na Benov pogreb. Tam sta bila čez pol ure. Na stolih so sedeli Benovi starši, sosede, prijatelji, sošolci. Oskar in Mark sta bila zelo žalostna. Ko je pogreb minil, sta odšla domov.

Doma pa ju je čakal nov primer. Spoznala sta novega prijatelja Borisa in skupaj so reševali nove primere. Predvsem pa nikoli nista pozabila prvega prijatelja Bena.

Žan Kocijan

Rop zlatarne

Nekega poletnega dne so se prijatelji Jure, Jan, Neža in Jana sprehajali po ljubljanskem centru. Šli so v picerijo na pico in kasneje še na sladoled.

Pogovarjali so se o tem, kaj se je dogajalo v šoli, saj so bile poletne počitnice. Hodili so mimo zlatarne, ko je kar naenkrat nekdo s pustno masko na obrazu pritekel iz zlatarne. Bežal je po ulici. Na koncu pa je stal avto, v katerega se je usedel, in avto je odpeljal. Ko so šli otroci v zlatarno, je za pultom na tleh sedel prodajalec, ki je imel zvezane roke za hrbet in z lepilnim trakom zlepljena usta. Ko so otroci rešili prodajalca, jim je povedal, da je nekdo oropal njegovo zlatarno.

Čez nekaj trenutkov so v zlatarno vstopili policisti. Zavarovali so območje in izprašali prodajalca ter otroke, kaj so videli. Po zasliševanju so otroci odšli. Usedli so se na klopcu in se dogovorili, da se bodo jutri vrnil v zlatarno in jo preiskali. Naslednji dan so se otroci vrnil na območje ropa. Natančno so ga preiskali. Po desetih minutah iskanja je Jana v kotu prostora našla listek, na katerem je pisala telefonska številka, naslov ulice in hišna številka. Ko so drugi to videli so se skupaj odločili, da bodo popoldne poklicali na telefonsko številko in obiskali naslov, ki je pisal na listku. Popoldne so poklicali na telefonsko številko. Noben se ni oglasil. Odpravili so se na naslov ulice. Dogovorili so se, da bosta šla Jana in Jan do hiše pozvonit, Jure in Neža pa se bosta za vsak slučaj skrila v bližino hiše in opazovala. Ko sta Jan in Jana pozvonila, je ven prišel moški, ki je imel okoli vratu tri zlate verižice, na roki pa je imel dve zlati uri. Z zelo globokim glasom je vprašal, kaj želita. Jan ga je vprašal, če je kje videl njunega psa, ker sta ga izgubila, in ga opisal. Moški je odgovoril, da ga ni, in zaloputnil z vrati. Nevede mu je ena od ogrlic padla na tla. Jan jo je pobral, potem pa sta se z Jano hitro odpravila proti Juretu in Neži. Povedala sta jima, kaj se je zgodilo in da sta dobila zlato ogrlico. Odnegli so jo do prodajalca iz zlatarne in ga vprašali, če je bila ta ogrlica v njegovi zlatarni. Odgovoril je, da je bila. Vprašali so ga še, če je kdo kupil dve uri in tri ogrlice. Prodajalec je odgovoril, do nihče ni kupil toliko stvari, ker je to zelo drago. Otroci so se mu zahvalili in odšli na policijsko postajo. Tam so policistom povedali, kaj so našli in kaj se jim je zgodilo. Čez nekaj časa so se že peljali v policijskem avtu proti hiši. Ko so prišli do tja, so policisti pozvonili. Ker nihče ni prišel iz hiše, so vdrl v hišo. Notri ni bilo nobenega. Kar naenkrat pa so iz ozadja slišali motor avta. Ko so pogledali, kaj se dogaja, so videli, da sta dva moška sedela v policijskem avtu in odpeljala. Z drugimi policijskimi avti so se odpeljali za njima. Vozili so zelo hitro. Ker naenkrat sta se ubežnika zelo hitro ustavila. Policisti za njima so trčili vanju. Hitro so izstopili in videli, da pred ubežnikoma stoji policijski avto, ki jima je križal pot. Moška sta izstopila iz avta z dvignjenimi rokami. Policisti so jima nadeli lisice in ju odpeljali. Štirje prijatelji pa so bili zelo veseli, ker jim je uspelo rešiti primer.

Čez nekaj dni so vsi štirje dobili sporočilo od načelnika policije, v katerem je pisalo, da se jim zahvaljuje, ker so rešili primer in da sta bila lopova obsojena na pet let zapora.

Filip

Matematika je kul

Oskarjev matematični tabor

Najboljši matematiki so oktobra v Kranjski Gori spoznavali skrivnosti matematičnega sveta in reševali različne matematične uganke ter probleme. Spoznali so ligaški sistem, tekmovali v igri povezav, načrtovali tako, kot so to nekoč počeli Stari Grki, rešili Einsteinovo uganke, ob jezeru Jasna reševali matematične probleme na Matematičnem maraton ... Na družabnih večerih pa ni manjkalo smeha, ko smo se povezovali z učenci OŠ Sostro.

Tekmovanje v recitiranju decimalk števila π

Ali veš, da je število π neskončno neperiodično decimalno število, kar pomeni, da se njegove decimalke nikoli ne začnejo ponavljati in se nikoli ne končajo?

No, če tega še nisi vedel, sedaj veš.

Morda ti bo ravno ta podatek pomagal razumeti, zakaj je tekmovanje v recitiranju decimalk števila tako zelo posebno. Na Oskarju smo letos prvič organizirali tekmovanje od 1. do 9. razreda. Udeležilo se ga je 120 tekmovalcev. Vsi tisti, ki so se naučili več kot 100 decimalk, so dobili slastno pico iz picerije Peruzza. Trije najboljši pa so se na OŠ Prule 14. 3., prav na dan št. π , pomerili z najboljšimi

učenci še petih šol, ki so skupaj z našo organizirale poseben dan namenjen temu številu. Drugo mesto s 510 decimalkami je osvojila naša učenka Evelyn Sikošek, ki je letošnja Oskarjeva prvakinja.

Tekmovanje v sestavljanju rubikove kocke

Naši učenci zelo radi vrtijo Rubikove kocke. Zato smo v sredo, 14. 12. 2022, na šoli organizirali tekmovanje v sestavljanju Rubikove kocke. Na tekmovanju so sodelovali: Filip Baraga, Filip Oven, Martin Dolgan, Dian Beronja, Neža Omejc, Jure Strle, Alex Stefanija, David Strajnar, Jaka Starovojtov, Mark Ilešič, Nik Bratkovič Koleša, Miha Kralj, Arne Lev Žigon, Lan Bricelj, Jurij Omejc, Aljaž Praprotnik. Pogumni učenci sestavljajo kocke in poskušajo ujeti čimboljši čas. Seveda pa zmagovalci dobijo nagrade. Zmagovalci posameznih kategorij v letošnjem letu so bili: 6. razred: FILIP OVEN (00:31.57), 7. razred: MARK ILEŠIČ (00:39.87), 8.+ 9. razred: JURIJ OMEJC (00:47.36). Najboljši čas med vsemi tekmovalci je letos dosegel FILIP OVEN. Veseli smo, da naši učenci vsako leto pokažejo tudi ta talent. Že komaj čakamo prihodnje šolsko leto, do takrat pa pridno trenirajte! Veselimo se tudi novih obrazov.

Matematika je kul

Obisk Planice

Udeleženci Oskarjevega matematičnega tabora 2023 smo se na taboru skupaj z učiteljicama odločili, da bomo sodelovali v projektu Ekošola. Zasnovati je bilo potrebno organizacijo zelenega športnega dne – obisk Planice 2023 na trajnosten način in pri tem upoštevati uporabo prevoza, obisk z minimalnim številom odpadkov in vključevanje športne aktivnosti k dogodku. Ker smo imeli željo po obisku Planice, smo v izziv vložili veliko truda. Zmagovalce izziva so razglasili šele v Planici, zato se nam je obetal prečudovit dan.

Z vlakom smo se najprej odpeljali do Jesenic. Na vlaku pa se nam je za trenutek pridružila tudi čaplja Vita. Na železniški postaji nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal do Rateč. Od tam naprej smo pot nadaljevali peš, sproti pa smo se tudi ustavili in vzeli veliko zastavic. Čez nekaj minut smo že prispeli v Planico, kjer je bilo vzdušje neverjetno. Tam smo navijali za slovensko ekipo, spodbujali pa smo tudi ostale države.

Nekaj časa smo preživeli ob skakalnici, nato pa smo se pomaknili proti Areni zabave, kjer je potekala razglasitev zmagovalca izziva. V Areni zabave, smo skoraj vsi takoj odhiteli proti kolesom, s katerimi si proizvedel električno energijo in si skuhal svež in topel čaj. Nekateri smo si čaj skuhal večkrat, saj poganjanje kolesa ni vzelo toliko časa, ker se je čaj kuhal tudi s pomočjo električne napeljave. Ob čaju smo se tudi sladkali z različnimi piškoti in prigrizki, ki smo jih prinesli od doma. Sledila je razglasitev zmagovalca, kljub temu da naša šola v izzivu ni zmagala, smo vseeno "stali na stopničkih" in bili nad tem dokaj presenečeni.

Po razglasitvi smo se odpravili na ogled teka na smučeh, kjer nismo ostali dolgo časa. Spet smo odšli do skakalnic, kjer smo opazovali trening. Proti večeru je na žalost nastopil čas za odhod. Po prihodu na železniško postajo v Jesenicah smo imeli do prihoda vlaka na razpolago veliko časa, ki smo ga izkoristili, kakor smo

želeli. Večina se nas je odločila za obisk trgovin, kjer je prevladal Mercator. Vanj smo se zapodili vsi, a smo takrat ugotovili, da je zaprt. Ko je prišel vlak, smo se zbrali pred železniško postajo in skupaj odšli na vlak. Vožnja je minila hitro in že smo bili v Ljubljani.

Dan je zagotovo ostal v spominu vsem, saj smo se imeli odlično in smo bili na koncu le veseli, da se je ves vložen trud poplačal.

Nina Milovanovič, 9. a

Poliedrske delavnice za nadarjene učence 9. razreda

V ponedeljek, 27. 2. 2023, je skupina devetošolcev spoznavala matematiko z malo drugačne perspektive. Na delavnicah so raziskovali poliedre, in sicer Platonska telesa, ugotavljali Eulerjevo formulo, sestavljali poliedre s plastičnimi gradniki in raziskovali njihove lastnosti. Oblikovali so tudi prisekani ikozaeder (nogometno žogo) iz kartona. Učenci so nadgradili matematično znanje, učili se sodelovalnega dela in izpod spretnih rok so nastali tudi lepi izdelki.

Državno tekmovanje iz razvedrilne matematike

25. februarja je potekalo državno tekmovanje iz Razvedrilne matematike, ki sta se ga udeležila dva učenca naše šole – Žan Luka Krnc in Niko Habinc. Slednji je na tekmovanju osvojil kar vse točke in tako prejel zlato priznanje. Na tekmovanje sta se učenca pripravljala skupaj predvsem pod vodstvom Nika Habinca. Tukaj je nekaj njegovih utrinkov:

"Iskreno pred začetkom priprav na šolsko tekmovanje iz Razvedrilne matematike nisem imel visokih upov glede udeležbe. Na srečo sem se motil in na priprave je prišlo kar nekaj učencev 6., 7. in 8. razreda, ki jih je tekmovanje zanimalo. Imeli so željo po poznavanju metod za reševanje določenih nalog in glede na to, da predavanj nisem pripravljaj vnaprej in so bila bolj namenjena razreševanju vprašanj in zagat ob reševanju, se mi zdi, da smo kot skupina dobro delovali. Čutiti je bilo nek občutek enakosti, ki ga učenci dostikrat ne občutijo pri običajnem pouku.

Po šolskem tekmovanju je sledilo državno in tudi zanj sva se z gospo Kolbezen dogovorila za srečanje z Žanom Luko, ki se ga je poleg mene udeležil. Spet je bilo čutiti njegovo zagretost in dobil sem veliko vprašanj, ki so tudi meni dala misliti. Če povzamem, so bile priprave na tekmovanja iz Razvedrilne matematike definitivno polna zabave in učenja novih tehnik za spopadanje z nalogami različnih tipov, od logike pa do geometrije."

Matematika je kul

Mednarodni matematični dan 14. 3. (14,3)

Ta dan smo obeležili tudi na Oskarju. Letošnji slogan je bil "Matematika za vsakogar". Učenci so se odlično odrezali tudi v pisanju pesmi.

MATEMATIKA ZA VSAKOGAR

Črni, beli, stari, mladi,
vsi matematiko imajo radi.
Povsod nas doleti,
kar iz zraka prileti.
Račune računamo prav vsi
in živimo brez skrbi.
Dober, slab, vseeno je,
važno, da pridružiš se!
1000 zvezd na nebu žari,
kot je dolgo število pi.
Na Oskarju ta dan proslavimo,
prav vsi se veselimo.
Vsi mednarodni dan lepo preživite
in se v MATEMATIKO vživite!

Živa, Nina, Ula P., Julija, 7. b

MATEMATIKA ZA VSAKOGAR

Za matematični dan rišemo,
na testih stresno pišemo.
Med angleščino se resno prepisuje,
ker doma časa zmanjkuje.
Ko učiteljica reče gorje,
hitro vzamem zvezek v roke!
Pod kotom radi merimo,
vsi skupaj se v MATEMATIKI pomerimo!

Ajna, Lara, Maja, 9. d

MATEMATIKA ZA VSAKOGAR

Ena, dva in tri,
MATEMATIKA okoli nas frči.
Vse se množi, tudi deli,
rezultat pa je število PI.
Premica, daljica,
to lepa je resnica.
Ko pride še en piktogram,
to res razumeš komaj sam.
MATEMATIKA z nami živi,
nič nas pri miru ne pusti.
Število PI se rima na mi,
kot pesem v nas se veseli.

Filip, 7. d

MATEMATIKA ZA VSAKOGAR

Ko matematiko spoznaš,
rad se z njo igraš.
Ko pa spoznaš število PI,
skoraj omedliš od skrbi.
Decimalk je ful preveč
in vse so čist odveč.
Najboljša je itak geometrija,
ker rišemo vzorce kot neka galerija.
Mormo za njo pa uporabljat šestilo,
na žalost pa tudi ravnilo.

Paulina, Nuša, Nola, 7. d

MATEMATIKA ZA VSAKOGAR

Matematika je za vsakogar,
saj vsak izraža svoj matematični čar.
Zvezek in ravnila, zraven še šestila,
medtem, ko računamo mi števila.
Nekaterim matematika življenje greni,
druge pa sprošča in umiri.
Mednarodni dan matematike,
najpomembnejša spoznanja in odkritja,
nam dajejo nova razkritja.
Poleg tega uči nas veliko,
nam daje mišljenje raznoliko.
Računi in podobne reči
nam v glavi uredijo stvari.
Nikoli ti naj ne spodleti,
saj te bo matematika spremljala na vse poti.

Kaja, Yelizaveta, Maruša V., 7. b

MATEMATIKA ZA VSAKOGAR

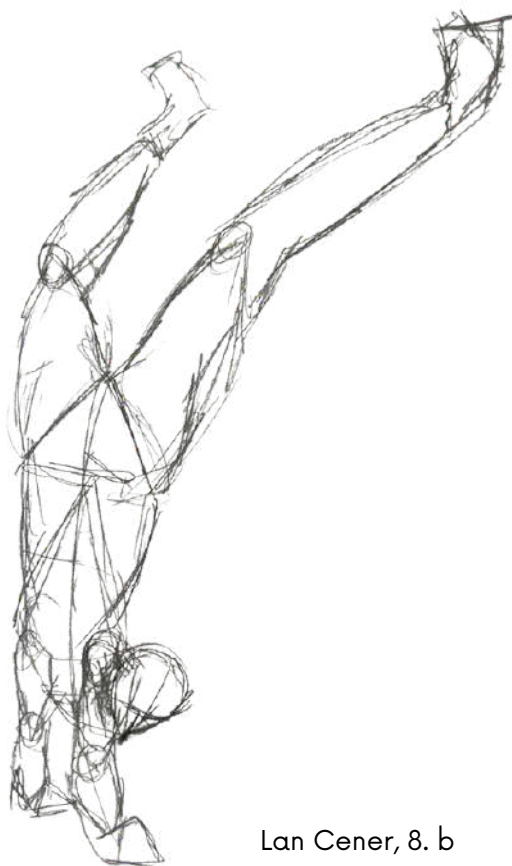
Če ti matematika življenje greni,
naj te to ne bremeni,
saj veliko takih je kot si ti.
Ali želiš, da bi ti matematika boljše šla,
pri tem ti bo pomagala učiteljica.
Danes dan matematike je,
zato le urno možgane med številke,
ki mnogo in mnogo jih je.
Pri mati pa priden bodi,
saj se tako spodobi.

Anamarija, 7. b

MATEMATIKA ZA VSAKOGAR

Mata mata je za vsakega junaka,
če pa ne zračunaš kvadrata,
te pa mata na koncu še čaka
in si dva koraka od izračunanega oblaka.

Anika, Maj, Tjaša, Estera, 7. d

Lan Cener, 8. b

Nastala pri pouku

Jutranje varstvo na PŠ Rudnik

Prvi kombi v šolo učence pripelje ob 6.40, nekaj otrok do takrat pripeljejo tudi starši. Toda ne skrbite, mi smo že navsezgodaj dobre volje in polni energije! Že pred prihodom naslednjega kombija počnemo najrazličnejše stvari: beremo knjige, barvamo, rišemo, ustvarjamo, igramo Štrbunk, namizni tenis, plešemo, se igramo štafetne igre, Finsko igro, mečemo na koš, se igramo z obroči, uredimo kakšno razstavo in sedaj že zelo hitro pripravimo tržnico pozabljenih oblačil, ki jo uredimo dvakrat na mesec.

Učiteljica Alenka in nasmejana jutranja ekipa

MADONCA JE SVET SMOTAN

Madonca, je svet smotan,
ker je komar kot nalepka pripopan,
pokajo mi živci na vse moje stranice.
Pika me pika, kako to srbi,
ampak ful je fajn, ko mami v roki
aloevero drži.

Ela Čepon, 3. a

Kako bi izgledala Prešernova pesem O Vrba napisana z emojiji?

O VRBA

O Vrba, srečna draga vas domača,
 kjer hiša mojega stoji očeta!
 Da b' uka žeja me iz tvoj'ga svéta
 speljala ne bilà, golj'fiva kača!

Ne vedel bi, kako se v strup prebrača
 vse, kar srcé si sladkega obeta;
 mi ne bilà bi vera v sebe vzeta,
 ne bil viharjev nótranjih b' igrača.

Zvestó srce in delavno ročico
 za doto, ki je nima milijonarka,
 bi bil dobil z izvoljeno devico.

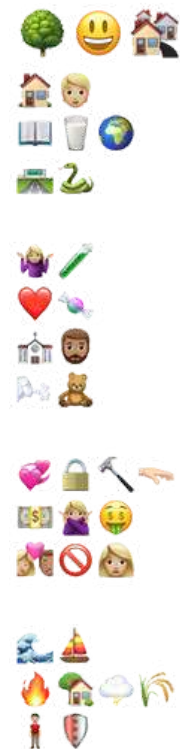
Mi mirno plavala bi moja barka;
 pred ognjam dom, pred točo mi pšenico
 bi bližnji sosed varoval — svet' Marka.

Niko, Arne,
 Ivan, 8. a

Miha, Nik, 8. a

Zoja, Julija,
 Ela, 8. a

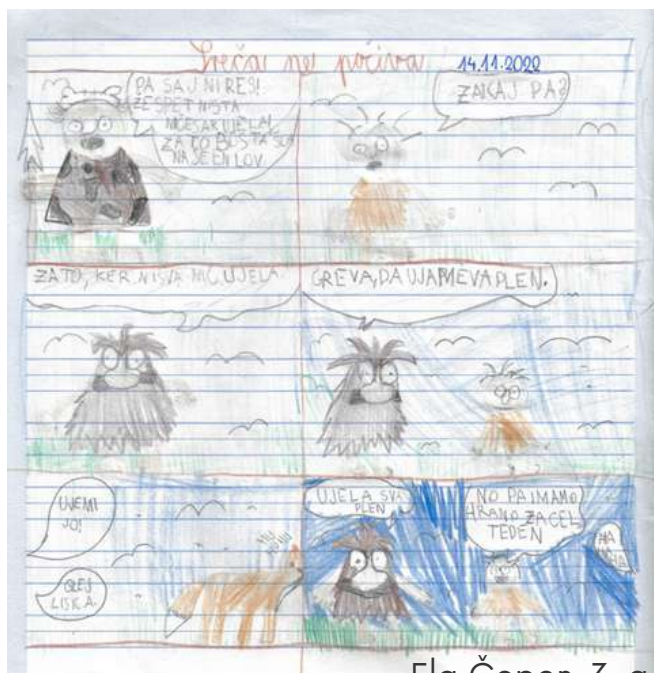
Nastala pri pouku

Klara Bašnec, 3. a

Lejla Sarić, 3. a

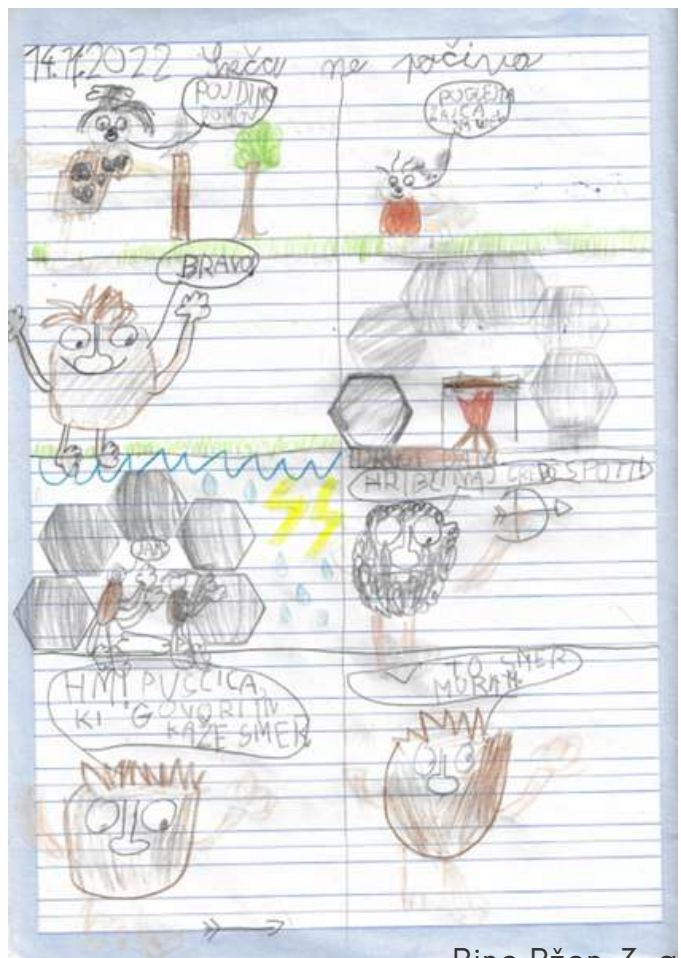
Ela Čepon, 3. a

Lenart Ludvik Klančnik, 3. a

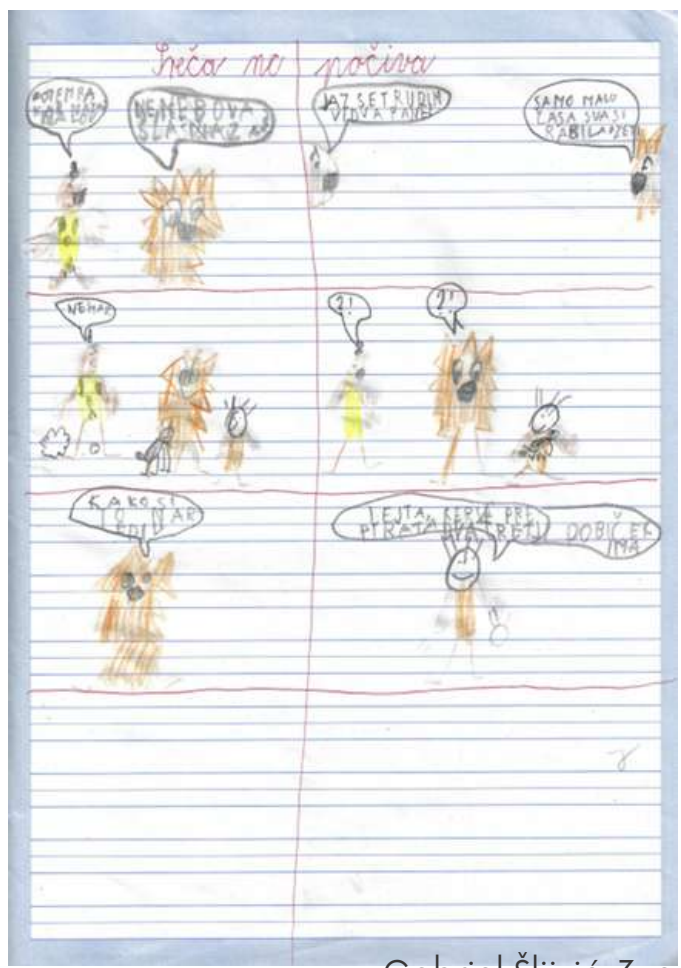
Aleksander Kebrič, 3. a

Bine Ržen, 3. a

Eva Kavšek, 3. a

Gabriel Šljivić, 3. a

Pa svetu

Španija

Španija je obmorska država na jugozahodu Evrope. Uvrščamo jo k južni Evropi. Leži na Iberskem polotoku, ki si ga deli skupaj s Portugalsko na zahodu in Gibraltarjem na jugu. Oblivata jo Atlantski ocean in Sredozemsko morje. Njeni mejni državi sta Francija in Portugalska. V Španiji najdemo 4 različna podnebja, to so kontinentalno, gorsko, sredozemsko in oceansko. A v večini se za špansko podnebje reče, da je sredozemsko oz. mediteransko. Na spremembo podnebja vpliva visok relief oziroma višja nadmorska višina. Glavno in tudi največje mesto je Madrid. Kot glavno mesto Španije,

sedež vlade in prebivališča španskega kralja je Madrid tudi politično, gospodarsko in kulturno središče Španije. Je tretje največje mesto v Evropski uniji za Londonom in Berlinom. Prebivalstvo mesta šteje približno 3,3 milijona, celotna populacija pa okoli 47 milijona ljudi. Madrid je dom dveh svetovno znanih klubov Real Madrida in Atlético de Madrid. Uradni jezik je španščina. Španijo delimo na 17 pokrajinskih enot. To so Kanarski otoki, Valencija, Katalonija, Madrid in mnogo več. Državni simboli Španije so njena zastava; zaporedje barv je rumena, rdeča,

rumena. Grb ima na obeh straneh stebra, na vrhu je krona, stoji na levi strani zastave. Na njem je napisano plus vltra, kar pomeni dlje naprej. Predstavlja regije, ki tvorijo državo. Krona pa predstavlja moč španskega kraljestva nad vsemi regijami. La Marcha Real (Kraljeva koračnica) je državna himna Španije. Je ena izmed redkih himn, ki nima besedila. Španska himna spada med starejše evropske himne, njen izvor pa je nepoznan. Leta 1770 je kralj Carlos III. razglasil Marcha Granadera za slavnostno koračnico, ki se izvaja na javnih dogodkih in slovesnostih. Zato se tudi imenuje Kraljeva koračnica. Njihova denarna valuta je evro.

Španija ima zelo razvito gospodarstvo, saj je v svetu na osmem mestu. Glavne panoge so:

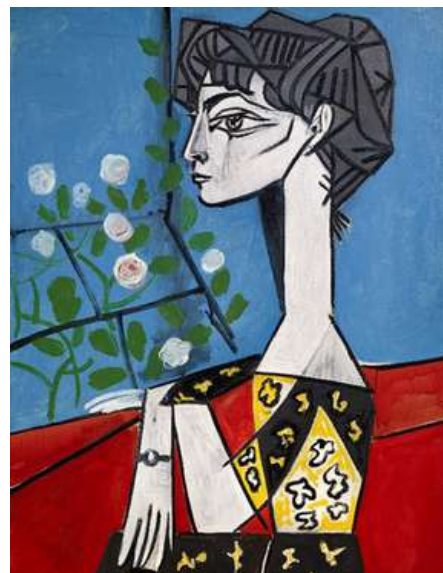
- storitveni sektor, v katerem so najpomembnejše storitve turizem, bančništvo, telekomunikacije;
- industrija (je ena izmed največjih izvoznic avtomobilov);
- kmetijstvo;
- ribištvo.

Danes je Španija ena izmed vodilnih držav v svetovnem turizmu, kamor prihaja na milijone tujih turistov. Ima več kot 8000 plaž, ki vsako leto privabijo veliko turistov. Približno 40 % ozemlja izkoriščajo za kmetijsko obdelavo. Pridelujejo žita, stročnice, fige, citrusne, olive, vino. Španija je največji proizvajalec in izvoznik olivnega olja ter oliv na svetu in največji izvoznik vina.

V Španiji pridelajo največ limon, pomaranč, jagod. Eden najbolj znanih španskih slikarjev je Pablo Picasso. Picasso je najslavnejši likovni umetnik 20. stoletja. Njegovo delo obsega preko 15.000 slik, grafik in plastik. Rodil se je 25. oktobra 1881 v Malagi v Španiji, umrl pa 8. aprila 1973 v Franciji. Z Georgesom Braquom je osnoval umetniško smer kubizem. Njegova dela so vsebovala veliko geometrijskih likov (krogla, stožec, valj). Kasneje pa je začel slikati popačene oblike, ki so bile v veliki meri odgovor na osebne težave. Antonio Banderas je igralec s svetovnim slovesom. Njegovo polno ime je Jose Antonio Dominges Banderas. Rodil se je 8. avgusta 1959 v Malagi v Španiji. Kot študent se je preselil v Madrid, da bi poizkusil srečo dramskega igranja v manjših teatrah prestolnice. Prvič se je preizkusil v filmu "Laberinto de pasion". Najbolj znana družina v Španiji je kraljeva družina. Trenutni kralj Španije je Filip VI. Španski. Kralj Felipe je edini sin kralja Juana Carlosa I. in kraljice Sofije. Njegov oče se je 2. junija 2014 kot prvi španski kralj

odpovedal prestolu. Kralj je poročen z Letizio Mortiz, zdaj kraljico Letizio. Skupaj imata dve hčerki. Najstarejša hči, princesa Leonor, je naslednja v liniji nasledstva.

Pireneji so gorovje v jugozahodni Evropi, ki tvori naravno mejo med Španijo in Francijo. Nadmorsko višino 3404 m dosežejo na vrhu Pico de Aneta. Gorovje ločuje Iberski polotok

od preostale celinske Evrope. Narodni park Teide je največji med Kanarskimi otoki. Celoten park je izjemen geološki zaklad, ki ima prednost, da je razmeroma blizu celinske Evrope in da je lahko dostopen. Vulkani, kraterji, dimniki in tokovi lave tvorijo spektakularen nabor barv in oblik.

Bazilika svete družine, splošno znana po skrajšanem španskem imenu Sagrada Familia, je masivna bazilika v Barceloni, ki so jo začeli graditi leta 1882, a še do danes ni končana. Arhitekturno jo je zasnoval znameniti španski arhitekt Antoni Gaudí. Slednji je na projektu delal 40 let. Po njegovi smrti je vodstvo del prevzel Domènec Sugrañes, leta 1936 pa je dela prekinila španska državljanska vojna. Med vojno so porušili dele nedokončane cerkve ter uničili načrte. Kasnejša, tudi današnja nadaljevanja gradnje, temeljijo na rekonstrukciji Gaudíjevih načrtov. San Lorenzo de El Escorial je zgodovinska rezidenca španskega kralja v kraju San Lorenzo de El Escorial. Je istočasno samostan in španska kraljeva palača. Z družino smo bili že na Tenerifih in v Valenciji. Meni je bilo zelo všeč.

Anika Istenič, 7. d

Koralni greben

Koralni greben je lep, ker je zelo pisan. V koralnem grebenu so zelo pisane ribe, želve, morska zvezda, morena in druga morska bitja. Na koralnem grebenu je zelo lepo »šnorkljati«. To je potapljanje z masko. »Šnorkljal« sem lansko eto v Emiratih. Bilo je čudovito. Upam, da boste tudi vi kdaj »šnorkljali« v koralnem grebenu.

Marcel Kovačič, 3. b

Prebivalcev v tej deželi je zelo veliko, vsega skupaj kar 65 milijonov. Francija pa ni bila vedno tako obljudena. Sprva so ljudje sem prišli delat, nato pa so se odločili, da bodo tudi ostali in pripeljali družine.

Državni simbol države je zastava, ki jo imenujemo trobojnica, sestavljena pa je iz treh navpičnih črt enake širine, obarvanih v kraljevsko modro, belo in rdečo. Poleg tega pa še Marianne, ki je narodni simbol Francoske Republike.

Pravzaprav je to kip z upodobitvijo ženskega obraza in polovice telesa, ki ga najdemo tudi na francoskih evro kovancih in francoskih znamkah. Državni simbol pa je seveda tudi himna z naslovom Marsejeza.

Francoske pokrajine so si med seboj zelo različne. Dežela ima gorata območja, kakršna so v Alpah in Pirenejih, ter rodovitne nižine, kot na primer v pariški kotlini. Zaradi dolgih obal je vpliv Atlantskega oceana in Sredozemskega morja na podnebje kar precejšen. Sušna Provansa pa je nadvse primerna za gojenje oljk, hrastov in cipres.

Gospodarstvo v tej državi je sedmo največje na svetu in drugo v Evropi po skupni moči. Glavni dejavnosti francoskega gospodarstva pa sta industrija in kmetijstvo, ki sta zelo dobro razviti. Francija se je pridružila 11 drugim članicam EU pri uvedbi evra v letu 1999 z evrskimi kovanci in bankovci. Ti so v celoti nadomestili francoski frank v letu 2002.

V Franciji je kar nekaj pomembnih in znanih državljanov. Eden med njimi je tudi Frederic Auguste, kipar, ki je oblikoval Kip svobode in je na popotovanju po ZDA presenečeno rekel: »Vse v Ameriki je veliko ... tukaj je velik celo grah.« Zelo znana pa je tudi Marija Antoaneta. Bila je kraljica Francije, ki so jo klicali Gospa Primanjkljaj, ker je bila znana po razkošnem življenju. Poleg nje pa je tu tudi Coco Chanel, ki so ji enkrat ponudili neverjetnih milijon dolarjev, da dvakrat na leto pride v Hollywood oblikovat oblačila za zvezde. Ti državljani so živeli v državi, v kateri je nekaj zelo lepih naravnih znamenitosti. To so na primer:

Mont Blanc – najvišja gora Evrope z 4810 m nadmorske višine. Nahaja se na meji med Francijo in Italijo in je del Savojskih Alp. Pod goro teče nekaj več kot 11 km dolg cestni tunel, ki je najkrajša pot med Italijo in Francijo;

Soteska Verdon – je 700 m globoka in 25 km dolga soteska reke Verdon v

Pa svetu

Francija

Francija je tretja največja država v Evropi (poleg Ukrajine in Rusije). Pravzaprav je največja država Zahodne Evrope. Ta dežela je tudi ena geografsko najbolj raznolikih držav na svetu. Njena lega med Atlantskim oceanom in Mediteranom, med germanskim ter romanskim svetom, med zahodom in osrčjem Evrope ji daje pomembno vlogo v razvoju naše civilizacije. Francija meji na veliko drugih držav. To so: na severovzhodu Belgija in Luksemburg, na vzhodu Nemčija, Švica in Italija, na jugu Španija, Andora in Maroko in na severozahodu Rokavski preliv, ki jo ločuje od Velike Britanije.

V francoskem raznovrstnem podnebjju izstopajo štiri območja: oceansko na zahodu, prehodno kontinentalno na vzhodu, mediteransko na jugu in gorsko v Alpah. Na podnebje pa ima močan vpliv Atlantski ocean, zaradi česar so zime večinoma mrzle in poletja topla. Izjema je le območje ob Sredozemlju, kjer so zime mile in poletja vroča.

Glavno mesto Francije je Pariz. V njem se nahaja prav posebna znamenitost, Eifflov stolp. Načrtoval ga je francoz po priimku Eiffel, zato se tudi tako imenuje. Ta posebna znamenitost ali zaščitni znak Francije je bila zgrajena konec 19. stoletja. Narejen je iz kovine, za gradnjo pa so potrebovali samo dve leti. Eifflov stolp je najvišja zgradba v Franciji in ima tri nadstropja. Visok je 300 metrov. Poleg te znamenitosti se v isti državi nahajajo tudi zelo znane Elizejske poljane, Slavolok zmage, Notre-damska stolnica ali katedrala, ki je znana kot simbol gotske arhitekture.

Glede na našete osupljive znamenitosti ni nenavadno, da je Pariz eno najbolj obiskanih mest na svetu z več kot 30 milijoni obiskovalcev na leto. Mesto je za Londonom drugo najbolj obiskano mesto na svetu.

Kar se tiče jezika pa so Francozi odločni. Tam velja, da je francoščina glavni in materni jezik večine prebivalcev, z nekaterimi regionalnimi jeziki kot so okcitanški, katalonski in bretonski. V večjih mestih in v turističnih agencijah govorijo angleško, vendar se na to ne gre vedno zanašati. Francozi imajo svoj jezik radi in ga neznansko cenijo. Zato so zelo hvaležni za vaš trud, kadar z njimi govorite francosko.

jugovzhodnem delu Francije. Turkizna barva reke in strme stene soteski dajejo posebno mistično noto.

Seveda je teh naravnih znamenitosti še zelo veliko. A poleg naravnih obstajajo tudi kulturne dediščine, kot so na primer:

Gradovi v dolini Loare, ki vas mimogrede ponesejo v kakšno pravljico iz otroštva. Tukaj se namreč nahajajo številni gradovi in dvorci, ki so del UNESCO-ve zbirke svetovne dediščine,

Muzej Louvre – je gotovo najbolj znan muzej umetnosti na svetu. Nahaja se v palači Louvre ob desnem bregu Sene v prvem pariškem okrožju. V muzeju se nahaja več kot 380.000 kipov, skulptur in predmetov iz Egipta, Rima, stare Grčije, islamskih dežel in srednjega veka. Prav tako je razstavljenih ogromno slikarskih del največjih mojstrov likovne umetnosti. Seveda največ pozornosti zavzema slavna Mona Liza, avtorja Leonarda da Vincija.

Prav zaradi te vrste umetnosti sem si Francijo izbrala za govorni nastop. Tam je namreč živel zelo znani Claude Monet, ki je ustvaril ogromno lepih umetnin.

Bejda Baljinac, 7. c

Moja želja - V Parizu ob Eifflovm stolpu z družino in prijatelji, Vanesa Omerović, 2. c

Projekti in natečaji

Božiček za en dan

Z učenci 9. a smo sodelovali v dobrodelni akciji Božiček za en dan. Sodelovali smo prav vsi. Obdarili smo enajstletnega fanta in eno starostnico.

Špela Stele z 9. a

Literarni natečaj Pionirskega doma: Postani pisatelj/-ica 2023

SOLIDARNOST

Solidarnost, to, kar nas povezuje. Kakor lepilo ali glavna sestavina sladice, to nas drži skupaj. Je odraz naše inteligence in človečnosti. Pa kljub temu se mi včasih zdi, da se dandanes ljudje rojevajo nazaj. Ne razvijajo se v pravo smer. Po svetu hodijo naravnost, po svoji poti, brez ozira na druge. Spodbujajo in olepšujejo idejo individualizma. To, da sočloveku v težavah ne pomagaš. To, da se obrneš stran in živiš naprej, kakor da je svet narejen samo zate, kjer obstajaš sam. Smešno je pomisliti, da so si naši predniki in tisti pred njimi, segli toplo v roke, se bolj povezali in si pomagali kot mi kadarkoli. Pa vendarle, ko na ulici vidim otroke, ki pomagajo starejšim prečkati cesto, ali moške, ki hitro pritečejo pomagati mladi materi z vozičkom, se zamislim. Mogoče še ni vse izgubljeno, mogoče lahko v tej dobi še človeško živimo, mogoče še zmeraj obstaja solidarnost. Namreč to je, kar nas dela ljudi. To, kar nas ohranja. Solidarnost – kar nas povezuje.

Zala Vrtačnik, 9. d

Projekt Srčne delavnice - sr(e)čni otroci

Vsi prvošolci smo se letos z veseljem odzvali k povabilu v projekt "Srčne delavnice – Sr(e)čni otroci" v sodelovanju z društvom Sprememba. Delavnice potekajo od januarja do junija, program delavnic pa je namenjen krepitvi čustvenih in socialnih veščin. Na delavnicah je ga. Lana ustvarila prijeten prostor, kjer se učenci učijo prepoznavati svoja čustva, jih sprejemati in izražati na primerne načine. Spoznali so, da imajo v žepu vedno čarobni balon, ki jim pomaga pri pomiritvi ob jezi, razburjenju. Učenci preko igre, pogovora in ustvarjanja spoznavajo sebe, drug drugega in se učijo sprejemati drugačnost. Vse to prispeva k oblikovanju boljših medsebojnih odnosov med učenci.

Prav poseben gost

V mesecu januarju nas je med eno izmed šolskih ur na povabilo učiteljice obiskal bivši specialec Luka Zorenč. Ura z njim je bila prav posebna, saj nas je čisto vse prisotne spravil iz cone udobja. Skupaj smo se pogovarjali o dogajanju v knjigi Enderjeva igra ter posvetili veliko pozornosti glavni temi knjige in našega pogovora – manipulaciji. Luka nam je razložil in pokazal primere manipulacije in

ugotovili smo, kako je lahko skrita za stvarmi, ki se nam zdijo bolj ali manj samoumevne. Prebral je tudi našo govorico telesa. Mislim, da je vsak od nas odnesel nekaj novega znanja, in vsi lahko rečemo, da je bila ura zelo zabavna!

Katja Anzeljc, 9. b

Pust

MAŠKARE King Medved 2.0

Hladni, pusti in prazni hodniki,
 res nobenega veselja ni na tej diki.
 A nato skozi tišino zavesejo glavi skilili.
 Veseli otroški glasovi in glasen nogy topot,
 a niljez otrok. Je od kje tovoj sopot?
 Bilo je princez, zmajev in čarovnikov tudi,
 a ta šivob lebor niti enega šlocha ne nudi.
 Je nekaj otrok ni?
 Je ham so opti oti?
 IN ZAKAJ JE TU TOLIKO POŠASTIJE?
 Je sam se oblačem v nekaj upodpicega in
 hkrati prepričan k moči duha iskrivega.

16. 2. 2023

Tematski petki

Tematski petki
v marcu

10. 3. DAN DVOJČKOV
(Z NEKOM SE DOGOVORIŠ, DA SE OBLEČETA V ENAKA/ PODOBNA OBLAČILA)

17. 3. DAN RISANIH JUNAKOV

24. 3. DAN SMEŠNIH OČAL

31. 3. DAN ČRNIH MAJIC

Aktivnosti šolskega sklada

Osnovni namen delovanja šolskega sklada je finančna podpora oziroma sofinanciranje dejavnosti šole za učence s slabšim socialnim in materialnim statusom, saj jim s tem lahko omogočimo enakovredno vključevanje v vzgojno-izobraževalni proces. Del sredstev namenjamo tudi zviševanju standardov pouka, nakupu nadstandardne opreme, izobraževanju nadarjenih, razvojno-raziskovalnim in drugim projektom zavoda ter za promocijo šole.

Finančna sredstva v šolski sklad prostovoljno prispevajo starši, donatorji, posamezniki pa lahko v skladu z zakonom namenijo tudi del dohodnine.

Tudi člani upravnega odbora se s svojimi dejavnostmi in akcijami vsa leta trudimo za prepoznavnost šole, saj le tako lažje izpolnjujemo naše prednostne naloge.

Leta 2019 smo na našem bližnjem hribu Golovec s pomočjo projekta URBforDAN, ki ga je koordinirala Mestna občina Ljubljana s šestimi ostalimi evropskimi mesti trajno označili »Oskarjevo pot«, ki naše učence in učenke, njihove starše, stare starše in ostale občane še bolj spodbuja k rekreaciji. Na začrtani in označeni poti smo takrat organizirali 1. Oskarjev pohod, ki ga je prehodilo več kot 1000 učencev in njihovih najbližjih. V naslednjih letih nam je uspelo realizirati še štiri. V letošnjem projektu Erasmus+ z naslovom »Naravi predani z ramo ob rami« smo v naše prednostne cilje dodali obogatitev poti z različnimi aktivnostmi v gozdu.

Tako Oskarjev pohod ostaja tradicionalen in ga v sklopu dnevov športa Četrtna skupnosti Rudnik organiziramo vsako leto tretji teden v septembru. Takrat pot oživi, saj se po njej podamo vsi učenci, delavci naše šole in tudi krajani. Veseli bomo, če se nam boste jeseni pridružili tudi vi.

Ves ta čas aktivno sodelujemo s četrtno skupnostjo Rudnik, ki nas pri naših projektih podpira ter spodbuja in se ji zato iskreno zahvaljujemo.

Že četrto leto zapored smo v zimskem času na šoli organizirali smučarski sejem.

Obiskovalci lahko opremo prodajo, kupijo ali podarijo. Vsak prodajalec del sredstev od prodane opreme prispeva v šolski sklad. Tako smo pridobili nekaj finančnih sredstev in razveselili nemalo malčkov in otrok, ki so se domov odpravili z novo smučarsko opremo.

Letos smo se prvič preizkusili v organizaciji sejma rabljene kolesarske opreme. Osnovni namen je bil dodati nekaj denarja v blagajno šolskega sklada in družinam naših otrok ter ostalim omogočiti prodajo, nakup koles in kolesarske opreme. Sejem je potekal v soboto, 15. aprila. Na sejmu ste lahko izbirali med velikimi in malimi kolesi, rolerji, skiroji, kotalkami, poganjalčki in čeladami. Člani kolesarskega društva Golovec trail so na sejmu nudili strokovno svetovanje ter na šolskem igrišču pripravili kolesarski poligon, kjer so se lahko mlajši in starejši kolesarji preizkusili v spretnostni vožnji. Bolj večji kolesarji so se lahko v spremstvu njihovih izkušenih kolesarjev udeležili kolesarjenja po Oskarjevi poti, za manjše servise koles je na dogodku poskrbel Bikehanic. Vsem se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje in s tem potrjujemo pravilo, kako smo skupaj učinkovitejši in uspešnejši.

Dejavnostim UO šolskega sklada pa ni konca, člani imamo v mislih še veliko idej, ki bodo bogatili naš šolski prostor in nadgradile vizijo šole.

Ves čas si prizadevamo, da bi uspešno zastopali svoje mesto na šoli in z dejavnostmi vsaj deloma prispevali v dobrobit naših otrok in šole kot celote.

Vabimo vas, da nas pri tem podprete tudi vi in se udeležujete naših prireditev tudi v prihodnjem letu. Veseli vas bomo!

Majda Primec

glasbeni katiček

Blackpink

Pozdravljen bralec-/ka v glasbenem katičku.

Danes vam bomo predstavili glasbeno K-pop skupino Blackpink. Pa kar začnimo! Blackpink ali v dobesednem prevodu črno-roza so zelo znane K-pop pevke. V skupini nastopajo štiri dekleta.

To so Jennie, Jisoo, Rose in Lisa. Vse so zelo znane, njihovi hiti in nastopi pa so znani po vsem svetu. Blackpink fani so poimenovani pod imenom Blinks.

Blackpink je bil ustanovljen leta 2016. V skupini naj bi jih bilo 12, a se je YG Entertainment odločil, da jih nekaj odstavi, tako pa je Blackpink prišel do rezultata štirih članov. Njihovi prvi pesmi Boombayah ter Whistle sta izšli 8. 8. 2016. Takrat je pesem hitro navdušila poslušalce, njihov posel pa je uspel.

V Blackpinku nastopajo 4 dekleta, kot sem že omenila. Zato vam jih bomo predstavili.

Jisoo je najstarejša in je tudi vodja Blackpinka. Čeprav je vodja, se sama ne more odločati za skupino. Jisoo oz. pravo ime Ji-soo Kim se je rodila 3. januarja 1995 v Južni Koreji. Stara je 28. Pred kratkim je izšel njen prvi solo z

naslovom FLOWER. Izšel je 31. 3. 2023. Jisoo je igrala tudi v korejskem filmu SNOWDROP. Čeprav Jisoo rada potuje in spoznava nove države, angleško ne zna še tako dobro. Zato pa zna korejsko, japonsko ter kitajsko. Druge jezike govori težje oz. jih še ne zna dobro. Jisoo je bila tudi obraz Koreje (to pomeni, da so jo izbrali za najlepšo žensko v Koreji). Njena pozicija je glavna pevka.

Jennie, znana kot Jennie Kim, se je rodila 16. januarja 1996. Je druga najstarejša članica Blackpinka. Rodila se je v Južni Koreji, a vendar se je kot otrok preselila v Novo Zelandijo. Kot Jisoo ima tudi Jennie solo poimenovan SOLO. Igrala je tudi v filmski seriji THE IDOL. Jennie govori korejsko, angleško, francosko in japonsko. Prav tako rada skrbi za svoje pevke in soplesalke. Jennie je deležna tudi velikega sovraštva s strani fenov Blackpinka, saj si je na enem od koncertov zvila gleženj in ni mogla plesati. Zaradi tega so jo začeli klicati, da je lena, saj ni plesala. Njena pozicija je druga reperka, a vendar je bila razglašena za eno izmed najboljših.

Rose, znana pod imenom Roseanne Park Chae-young, se je rodila 11. januarja 1997 v Novi Zelandiji. Rose nima le enega sola, vendar 2. Prvi je ON THE GROUND drugi pa GONE. Rose govori korejsko, angleško in japonsko. Rose poje zelo dobro ter je bila za to tudi nagrajena. Poznana je kot najboljša pevka, njena pozicija pa je druga plesalka in glavna pevka.

Lisa, znana pod imenom Pranpriya Manobal/Lalisa Manoban, je najmlajša članica Blackpinka. Rojena je bila na Tajskem, 27. marca 1997. Stara je 26 let. Kot Rose ima tudi Lisa 2 sola. Prvi je LALISA drugi pa MONEY. Lisa govori korejsko, japonsko, angleško ter tajsko. Njena pozicija je glavna reperka ter glavna plesalka. Kot vse ostale je bila tudi Lisa za nekaj nagrajena. Nagrajena je bila za eno izmed najboljših plesalk.

Lorena Železnik, 7. a

Športni katiček

Ljubljanski maraton, 22. oktober 2023

Recept

BANANIN SLADOLED-RECEPT

SESTAVINE:

2 BANANI

• ŽLICA MEDU

• 2 ŽLICI ZMLETIH LEŠNIKOV

PRIPRAVA:

BANANI OLUPIMO IN NAREŽEMO NA KOLOBARJE. SHRANIMO JIH V POSODO IN DAMO ČEZ NOČ V ŽAMRZOVALNIK. ŽAMRZNJENE KOLOBARJE ZMIKSAMO V GLADKO ZMES, DODAMO MED IN LEŠNIKE TER POSTREŽEMO.

DOBER TEK!

Razvedrila

Uganke

Visoko cvet dviguje
in za soncem pogleduje.
Ko jeseni odcveti,
s semeni ptičke pogosti.
(sončnica)

Patrik Bovha, 5. d

Spomladi zraste cvetka,
ni zvonček ne marjetka,
rumeno haljico ima
in trobi tralala.
(trobentica)

Ula Zaletelj, 5. d

Beli cvetovi krasijo drevesa,
rdeči plodovi pa tvoja ušesa.
(češnja)

Ula Zaletelj, 5. d

Tam sredi puščave zeleno drevo
se nič ne premika,
neznansko rad pika,
a pit ga ne mika.
Kaj je to?
(kaktus)

Tjaša Sodin, 5. d

Srečni ježek, 2. c

Križanka

1 11

2 6

3 3

4 10

5 8

6 4

7 4

8 2

9 5

10 10

11 3

GESLO: _____

IZDELAL: NACE KRAPEŽ 3.D

Oskar

Šolski časopis OŠ Oskarja Kovačiča

2022/2023